

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עוה"ד שגיא אופיר, שי עציון
המאשימה

נגד

אלירן מלול סלה
ע"י עוה"ד מיכאל עירוני, עידן גמליאלי
הנאשם

הכרעת דין

השופט אלי אברבנאל:

1. הנאשם יליד 1984, נישא ביום 13.8.2018 למנוחה מיכל סלה ז"ל ובשנת 2019 נולדה להם בתם מ'.

ביום 3.10.2019 בשעות הערב נמצאה המנוחה כשהיא מוטלת בסלון ביתה ללא רוח חיים. בעקבות זאת הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח המנוחה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום

2. לטענת המאשימה לאחר נישואיהם נוצר בין הנאשם למנוחה מתח, בין היתר על רקע קנאתו של הנאשם למנוחה ודרישתו כי תנתק את קשריה עם בני זוגה לשעבר, חברותיה ומכריה. עוד נטען כי "מעט לעת הביעה המנוחה את לבטיה ביחס להמשך חייה המשותפים עם הנאשם בפני מי מבני משפחתה וחברות, ואף כתבה על כך המספר הזדמנויות".

ביום 2.10.2019 יצר הנאשם קשר עם מנחה להעצמה נשית, התעניין בסדנה שנועדה להתקיים באותו ערב והודיע כי המנוחה תשתתף בה. בשעות הערב השתתפה המנוחה בסדנה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

האמורה, שבה השתתפה גם אחותה, ושבה לביתה ברמת מוצא בירושלים (להלן: בית המשפחה) בשעה 23:45 בקירוב.

לטענת המאשימה "בהמשך אותו לילה, בסמוך לשעה 01:20 בנסיבות שאינן ידועות למאשימה, תקף הנאשם את המנוחה בעת שהייתה בחדרה של מ' ופצע אותה בראשה. הנאשם, שבשלב שאינו ידוע למאשימה במדויק, הצטייד בסכין מטבח, גרר את המנוחה מחדרה של מ' בעודה מדממת אל מחוץ לחדר, שם דקר אותה כאחת עשרה פעמים בראשה, פניה, צווארה, בחזה ובבטן, תוך שהמנוחה מנסה להתגונן בשארית כוחותיה מפניו. עקב דקירותיו של הנאשם נפגעו בין היתר כלי דם מרכזיים בצוואר, הריאה וכן איברים פנימיים נוספים בבטנה. במהלך האירועים המתוארים... בשלב שאינו ברור למאשימה במדויק, חנק הנאשם את המנוחה באמצעות הפעלת לחץ על צווארה וכן חבט בפניה, באופן שגרם לחבלה ודימום תת עורי בעין שמאל וסביבה. לנוכח פצעים הרבים נגרם למנוחה אובדן דם רב נרחב והיא מתה כתוצאה מהלם תת נפחי".

בגין המעשים המתוארים לעיל מואשם הנאשם בגרימת מותה של המנוחה "באכזריות מיוחדת, הבאה לידי ביטוי בתקיפתה בנוכחות בתה התינוקת, פציעתה בראש, גרירתה, חניקתה ודקירתה באזורים נרחבים בפלג גופה העליון, תוך שהיא מנסה להתגונן בשארית כוחותיה".

התשובה לאישום וגדר המחלוקת

3. בתשובת ההגנה לאישום, הוכחש כי בין הנאשם למנוחה נוצר מתח על רקע קנאתו לה. אשר לאירועים שהתרחשו לאחר שובה של המנוחה לביתה ביום 2.10.2019 לקראת שעת חצות, הכחישו באי-כוח הנאשם את הנטען בכתב האישום, וטענו כי במהלך הלילה, שתה הנאשם משקאות אלכוהוליים ובשל כך אין הוא זוכר לפרטים את שארע, "פרט לכך, שבתחילת האירוע בנסיבות של ויכוח שניטש בין הצדדים, נדקר הנאשם ע"י המנוחה מספר פעמים בצד ימין של גופו".

4. בסיכומיה הבהירה ההגנה כי אין היא חולקת על כך שיש להרשיע את הנאשם בהמתת המנוחה. עם זאת, לטענתה לא הוכחה עבירת הרצח בנסיבות מחמירות של אכזריות מיוחדת שבה מואשם הנאשם, ומשכך לשיטתה יש להסתפק בהרשעתו בעבירת רצח לפי סעיף 300(א) לחוק.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

ההגנה טוענת עוד כי בעניינו של הנאשם חלות נסיבות של אחריות מופחתת לפי סעיף 301ב(א) לחוק; לפי סעיף 301ב(1) לחוק; וכן לפי סעיף 301ב(ג) לחוק בשל סייג השכרות החל בעניינו.

פרשת התביעה

5. **במרכז פרשת התביעה** ראיות פורנזיות – ממצאים שנאספו על ידי המשטרה בבית המשפחה; חוות דעת "מומחה זירה"; וחוות דעת המכון לרפואה משפטית; וכן ראיות על אמרות הנאשם בקשר לאירוע – בסמוך לאחריו ובחקירת המשטרה. תשומת לב מיוחדת נתנו הצדדים לראיות הפורנזיות האמורות, זאת לצורך בחינת יסוד ה"אכזריות מיוחדת" הנדרש לשם הוכחת העבירה המיוחסת לנאשם.

ראיות נוספות – תיעוד מסרוני ווטסאפ שהוחלפו בין המנוחה לנאשם; יומנה של המנוחה; עדויות של קרובים ומכרים אודות יחסי הנאשם והמנוחה ועוד, הוגשו מטעם המאשימה לצורך בחינת טענת הנאשם כי סבל התעללות נפשית ופיזית מהמנוחה והתעללות נפשית מבני משפחתה, דבר שבגינה חלות עליו לטענת באי-כוחו "נסיבות של אחריות מופחתת", לפי סעיף 301ב(א) לחוק העונשין.

עדויות שכנים

6. **עדת התביעה אלישבע אנגלהארט** מסרה בעדותה כי היא ובעלה התגוררו בעת הרלוונטית לכתב האישום בשכנות לבית המשפחה. לדבריה ביום 3.10.2019, בשעה 18:30 בקירוב, דפק הנאשם על דלת ביתה כשבידיו ביתו התינוקת, ביקש ממנה לקחת את הבת והודיע "אני ואשתי ניסינו להתאבד".

לדברי העדה לבקשת הנאשם הביאה לו כוס מים, לקחה את בתו מידיה והזעיקה מייד את מד"א והמשטרה. העדה מסרה כי הנאשם היה פצוע. הוא התיישב על הרצפה בסמוך לדלת הכניסה לביתה כשהוא עטוף בשמיכה, ובצווארו וכבטנו נראו חתכים. העדה מסרה עוד כי הנאשם דיבר בשקט ונראה חלש. בתו לבשה חולצה בלבד, שהייתה מגואלת בדם, ולגופה לא היה חיתול. הילדה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

נראתה "בריאה ושלמה ואפילו הגיבה יפה, כלומר הילדה הייתה בסדר, לא בכתה ולא שום דבר".
לדבריה בלילה שקדם לכך לא שמעה רעש יוצא דופן.

גיורא אנגלהארט, בעלה של העדה האמורה, מסר בהודעתו, שהוגשה בהסכמה, פרטים
התומכים בעדותה ומשלימים את דבריה. לדבריו בעת ששב לביתו במועד האמור בסמוך לשעה
18:40, ראה את דלת הבית סגורה ולידה שוכב גבר מכוסה בשמיכה כשעיניו עצומות. לשאלתו מה
מעשיו במקום, השיב הגבר "אני צריך עזרה". העד מסר כי בעת שאנשי מד"א טיפלו בו ראה חתכים
בגופו: "היה גוש כמו מעיים על הבטן ושיסוף בגרון". לדבריו הגבר לא הגיב לשאלות אנשי מד"א
(59/ת).

7. **אלינה שוורצמן**, שביתה ממוקם מעל בית המשפחה, העידה כי בליל האירוע בסמוך לשעה
01:22 התעוררה משנתה לקול "בומים נורא חזקים" ואחריהם שמעה קול בכי של אדם מבוגר למשך
שניות אחדות. להערכתה הקולות הגיעו מבית המשפחה.

8. **נתנאל סמסון**, שהתגורר בעת הרלוונטית בשכנות לנאשם ולמנוחה, העיד כי בכמה
הזדמנויות שמע בשעות הלילה "קולות רעש מאוד חזקים, צעקות וגם צרחות... זה נמשך תקופה
מסוימת... זה העיר אותי באמצע שינה".

ראיות פורנזיות

9. מחוות דעתו של ד"ר **קונסטנטין זייצב** מהמכון לרפואה משפטית (37/ת) ומעדותו עולה כי
מותה של המנוחה נגרם מ"אבוד דם נרחב", בעקבות פגיעה בווריד מרכזי כתוצאה משתי דקירות
בצווארה.

...

10. **פקד אמיר צולנג** מומחה לחקירת זירה מהחטיבה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל, הגיש חוות
דעת מומחה (32/ת) הכוללת שורה של מסקנות, וכן למעלה מ-100 ממצאים, שעיקרם יפורטו להלן.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

כבר עתה ייאמר כי המאשימה מבססת את עמדתה באשר להתקיימות יסוד ה"אכזריות מיוחדת" הנכלל בסעיף האישום, בין היתר על יסוד מסקנותיו של פקד צולנג.

...

17. ד"ר חזן קוגל, ראש המרכז הלאומי לרפואה משפטית, הגיש חוות דעת בעניין פציעות שנמצאו בגופו של הנאשם (ת/38), הנסמכת על מסמכים, ובהם תיעוד הטיפול בנאשם בזירה ובבית החולים בשבועיים שלאחר האירוע נשוא כתב האישום ובדיקת דימות שנערכה לנאשם ביום האירוע (ת/20א, ת/21, ת/60, ת/62).

על פי התיעוד האמור, בצווארו של הנאשם נמצאו כ-15 פצעים, רובם מרוכזים בשליש התחתון של הצוואר מלפנים. בשליש האמצעי של הצוואר משמאל נמצא פצע נוסף בקדמת החזה מימין. לדבריו "בתקריב, בחלק מהפצעים ניתן להבחין שהשפות ישרות וחלקות וללא פצעי שפשוף סביב, אך לא ניתן להתרשם מטיבם או מצורתם של הפצעים באופן מלא וברמת ההבחנה הנדרשת או לאמוד את ממדיהם עקב התפירה. העור סביב הפצעים נראה בגוון ורוד, לא נראים שפכי דם תת-עוריים או ממצאים חבלתיים אחרים. בתמונה של הבטן נראית תחבושת דביקה מלבנית אנכית בקו האמצע ספוגה בנוזל דמי. משני צדיה נראים כעשרה פצעים חבושים באספלניות. לא ניתן לאמוד את ממדי הפצעים בשל החבישה והיעדר קנה מידה. לא ניתן לאמוד את עומק הפצעים. בהמשך של חלק מהפצעים נראה פצע שפשוף/שריטה צר שהולך ומידקק עד קצהו... כף היד הימנית נראית חבושה בתחבושת בד המכסה את שורש כף היד ואת כף היד, לא כולל האצבעות. כף היד השמאלית נראית חבושה בתחבושת בד המכסה את שורש כף היד, כף היד והזרת. לא ניתן להתרשם מהפצעים באזורים אלה עקב החבישה".

בדיקת הדימות שנערכה לנאשם תומכת בממצאים האמורים, וממנה עולה כי "בשליש התחתון והאמצעי של הצוואר משמאל ובחלק העליון של החזה כ-15 פצעים פסיים, לפחות חמישה מהם מקבילים למדי לאורך קו דמיוני אחד שרובו מימין לקו האמצעי הקדמי, אלכסוני שמאלה ומטה, לפחות שלושה מהם לאורך קו אנכי בצד השמאלי של הצוואר, והאחרים בכיוונים שונים... לא ניתן לאמוד את עומקם... פצע בקדמת החזה מימין לקו האמצעי... לא ניתן לאמוד את עומקו. משני צדי הטבור נראים עוד לפחות שלושה פצעים... לא ניתן לאמוד את עומקם. משמאל לטבור נראה פצע עם יציאת רקמה דרכו".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

ד"ר קוגל חיווה את דעתו כי "על פי תיאור הפציעות ברשומות, התמונות ובדיקות הדימות שהועברו לעיוננו, פציעותיו של החשוד יכולות להתיישב עם פגיעה עצמית. הפציעות של החשוד נמצאות כולן באזורים הנגישים לו בצוואר, בחזה, בבטן ובשורשי כפות הידיים. הימצאות פצעים מרובים מקבילים לאורך קן דמיוני אחד, כגון הפצעים בצוואר החשוד, מעידה על שליטה בסיטואציה (בניגוד למצב של מאבק, אז אופייני לראות פיזור יותר אקראי). פצעים חוזרים באותו האזור יכולים לנבוע מהיסוס טרם ביצוע או פציעה קטלנית או מחוסר ידע לגבי הכוח הנדרש על מנת לגרום לפציעה כזו. מתוך הרשומה הרפואית עולה כי מדובר בפצעי דקירה, והדבר גם מתיישב עם מה שנראה בתצלומים (למרות שרק על פי התבוננות בתצלומים לא ניתן לקבוע זאת ברמת הוודאות הנדרשת). הפצעים כולם שטחיים יחסית (על פי הרשומה הרפואית) ולא חדרו לכלי הדם או למבנים האנטומיים העמוקים בצוואר. לא סביר, שאדם הפוצע אחר באמצעות כלי חד כלשהו (להב סכין לדוגמה), יימנע מהחדרת הלהב לעומק, ויעצור את החדירה מיד לאחר שקצה הלהב עבר את העור (העור מהווה את ההתנגדות העיקרית לחדירה מלבד סחוס ועצם). עם זאת, למרות שמדובר בסבירות גבוהה שמדובר בפציעה עצמית, נוכח העובדה שהפצעים נתפרו וטופלו אין אפשרות לקבוע זאת בנחרצות". בעדותו מסר העד כי את קביעתו האמורה הוא מבסס על ספרות מקצועית ועל ניסיונו האישי. עוד מסר העד כי אין לשלול את האפשרות כי דקירתו של הנאשם החלה על ידי אחר, אם כי אפשרות זו "היא בסבירות לא גבוהה".

העד טען כי הגשת חוות הדעת ללא יכולת לבדוק את הנאשם, הקשתה עליו בקביעת מסקנות, ואולם "מה שכן אני יכול לומר, שיש בפצעים האלה גם בתיאור התמונות, אנחנו יכולים לראות שיש הרבה פצעים בבטן שהם פצעים יחסית שטחיים... פצעים כאלה פחות מתיישבים עם פגיעה על ידי אדם אחר". העד דחה את האפשרות כי פצעים שטחיים אלה הינם "פצעי הגנה".

בנוסף דחה העד את האפשרות כי הפצעים שנמצאו בצווארו של הנאשם נגרמו מציפורניים חדות. עוד דחה העד את טענת באי-כוח הנאשם כי לצורך בדיקתו של הנאשם לשם הכנת חוות דעת משפטית, נדרשה נוכחות של רופא משפטי מטעמו "בין אם המומחה בודק אותו בנוכחותי ובין אם הוא בודק אותו לבדו. הקושי להביא מומחה איננו רלוונטי לאם הוא בודק אותו בנוכחותי או לא".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

אשר למידת הסכנה שנשקפה לנאשם כתוצאה מפציעותיו, מסר ד"ר קוגל כי הפציעות ממוקמות באזורים שבהם איברים חיוניים שפגיעה בהם עלולה לגרום למוות. עם זאת, אף שחלק מהפציעות אכן היו מסכנות חיים, רוב הפציעות "לא גרמו לפגיעה משמעותית המסכנת חיים. הפציעות בצוואר בפרט לא פגעו בכלי הדם הראשיים או בדרכי האוויר".

ד"ר קוגל הוסיף עוד כי "בהיעדר פגיעה בכלי הדם הגדולים או פגיעה מוחית משמעותית שיכלו לגרום לאובדן הכרה תוך זמן קצר, אין בידינו כלים להעריך כמה זמן יכול אדם להישאר בהכרה בכל סוג של פגיעה... פציעותיו של החשוד כפי שתוארו אינן מסבירות התדרדרות מהירה במצב הכרתו, אך מצב נפשי קיצוני יכול לגרום לערפול וירידה במצב ההכרה. בנוסף, ברישומי הצוות הסייעודי מצוין 'חשד לבליעת 40 כדורי אקמול צינון + ויסקי'. לא קיימת התייחסות אחרת לכך ברשומה הרפואית, כך שיייתכן כי מדובר בטעות ברישום. אם החשוד אכן נטל כמות גדולה של אקמול וצרך אלכוהול, גם מצב זה יכול היה לתרום להתדרדרות במצב ההכרה".

18. צפייה בסרטון מצלמת הגוף של אנשי המשטרה שהגיעו ראשונים אל הזירה מעלה כי בטרם החלו אנשי מד"א את טיפולם במנוחה, נראתה חולצתה של המנוחה כשהיא מופשלת עד לקו החזה כאמור לעיל. עוד ניתן להתרשם כי בפרק זמן זה אנשי משטרה ומד"א התהלכו בחלקים שונים של הדירה.

19. לבית המשפט הוגש עותק יומנה של המנוחה (ת/22א) כשהוא מוכתם בדם, ועליו טביעות אצבע DNA של הנאשם.

ראיות על הקשר הזוגי בין המנוחה לנאשם

20. המאשימה הגישה בהסכמה אסופת מסרונים ווטסאפ שהוחלפו בין המנוחה לנאשם מראשית הקשר ביניהם עד סמוך ליום האירוע (ת/61).

מהמסרונים האמורים עולה כי הקשר הזוגי בין הנאשם למנוחה התאפיין במריבות מרובות. כך, ביום 12.6.2018, כחודשיים לפני נישואיהם, מביעה המנוחה את כעסה על דברים קשים שאמר

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לה הנאשם בערב הקודם, ובתגובה להתנצלותו של הנאשם והבטחתו כי הדבר לא יישנה, כותבת המנוחה: "נמאס לי... בבקשה אל תיצור איתי קשר... אני לא רוצה כזה קשר זוגי... לא מאמינה לך... אכזבת אותי מספיק פעמים... כבר לא מאמינה למילים והבטחות... פשוט יודעת מה אני לא רוצה בחיי... בסדר כנראה אנחנו לא מתאימים... בינתיים לא רוצה קשר אתך... הדבר האחרון שאני רוצה זה להיות בקרבתך".

מריבות נוספות שהתרחשו בין השניים לפני נישואיהם ואחריהם, עניינן עיון של הנאשם בטלפון הנייד של המנוחה ובימנה ללא הסכמתה; קנאה שחש הנאשם למנוחה בשל קשריה עם חברותיה; שיחות מרובות שבהן מעלה המנוחה את רצונה להיפרד מהנאשם; ביקורת חריפה של המנוחה על הנאשם, בין היתר בשל המגבלות שהוא מטיל עליה.

כך, ביום 24.8.2018, כעשרה ימים לאחר נישואיהם, כותבת המנוחה לנאשם: "נוכל לעשות את הפרידה בצורה יפה ומכבדת. אנסה הכי שאפשר להיות קשובה סבלנית ולראות אותך בתהליך הזה. אני בטוחה שנוכל לעשות זאת יפה ובהסכמה הדדית הכול לטובה, לא צריך לפחד מכלום, אנחנו נצליח לעשות זאת בדרך יפה. זה בסדר לא להצליח לבנות בית יחד. עשינו טעות אבל נתקן... ונעשה זאת יחד. תודה. לילה טוב". בתגובה כותב הנאשם בין היתר: "את לא תקבלי ממני גט אם לא תעשי הפלה".

ביום 12.5.2019 מבהירה המנוחה לנאשם במילים חריפות כי אינה מעוניינת עוד בקשר עימו; כי הוא קנאי לה באופן שאינו מתקבל על הדעת ומטיל עליה מגבלות בלתי נסבלות; וכי הוא מעורר בה תחושות של שנאה ודחייה. המנוחה דורשת מהנאשם "תעלם לי מהחיים... רק תן לי גט... רק תן לי חופש".

ביום 30.7.2019, כחודשיים לפני האירוע שולחת המנוחה מסרונים לנאשם ובהם היא מביעה כעס רב על כך שהוא פועל לניתוקה מחייה החברתיים ומפגין כלפיה קנאה עזה באופן ה"חונק" אותה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

יוער כי מסרוני הווטסאפ שנאספו על ידי המשטרה אינם מלאים. את אסופת המסרוני שהוגשו כראיה איתרה המשטרה ביישומון הווטסאפ בטלפון הנייד של המנוחה. עיון בהם מעלה כי רבים מהמסרוני ששלח הנאשם למנוחה נמחקו. זאת ועוד, בדיקה ביישומון הווטסאפ במכשיר הטלפון של הנאשם, העלתה כי מסרוני רבים נמחקו.

21. תיעוד נוסף של התבטאויות המנוחה מלמד אף הוא על היחסים העכורים ששררו בין המנוחה לנאשם בתקופת נישואיהם.

מהתכתבות ווטסאפ שהוחלפה בין המנוחה לאימה בחודש מרץ 2019, מיומנים שכתבה המנוחה באותה עת ומרישומים עצמיים שערכה ביישומון בטלפון הנייד שלה עולים תכנים קשים בנוגע לחיי הנישואים של המנוחה והנאשם. בשל הפגיעה בפרטיותה של המנוחה הכרוכה בהצגת מידע זה, ייאמר באופן כללי בלבד כי המנוחה ביטאה בכתיבתה את חוסר שביעות רצונה מחייה בשל קשר הנישואים הכושל עם הנאשם; את התחושה כי בסמוך לאחר הנישואים הבינה כי שגתה בכך שנישאה לנאשם; ואת ביקורתה החריפה על הנאשם, שהפכה עם הזמן לשנאה כלפיו בשל התנהגותו כלפיה. מההתבטאויות האמורות ניתן להתרשם כי המנוחה נמצאת במצוקה קשה ומייחלת לכך שהנאשם יסכים להיפרד ממנה ברוח טובה כדי שכל אחד מהם יוכל לצאת לדרך חדשה.

בדפיו האחרונים של היומן (ת/22א) מופיעים רשמיה של המתלוננת מהסדנה האמורה שבה השתתפה ביום האירוע. עיון ביומן מעלה כי לאחר העמודים שבהם מופיעים רשמיה של המנוחה מהסדנה, נראים בו שרידי דפים שנתלשו, ועל גבי העמודים הבאים נראים כתמי דם. בבדיקת מומחית מז"פ על פי בדיקת לחץ כתב יד, נמצא ברמת ודאות של "פענוח אפשרי", כי בדפים שנתלשו כאמור רשמה המנוחה את תקוותה כי היא והנאשם ימצאו פתרון כדי ששניהם יוכלו לצאת לדרך חדשה לאחר פרידתם. בנוסף לכך המנוחה מבטאת בדפים אלה לראשונה את חששה מהנאשם, ומציינת כי "נוכחותו מפחידה ומאיימת".

22. דניאלה סלה, אימה של המנוחה, מסרה בעדותה ובהודעותיה במשטרה פרטים על חיי הזוגיות של הנאשם והמנוחה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

גב' סלה העידה כי זמן לא רב לאחר שנפרדה מבן זוגה הקודם, הכירה המנוחה את הנאשם. העדה הסתייגה מהקשר של בתה עם הנאשם אך לא ביטאה זאת בשיחותיה עימה. לדבריה, אף שהמנוחה יצרה מצג, ולפיו הקשר הזוגי שלה עם הנאשם עולה יפה, הבהירה המנוחה כי הסכימה להינשא לו רק מאחר שהייתה באותה עת בהריון. זמן קצר לאחר נישואיהם התגלעו מחלוקות בין השניים, שכללו לדבריה "ריבים קשים". כך, בחודש מרץ 2019, בעת שהייתה בבית הוריה, "מיכל זרקה את הטבעות שלה של הנישואים והאירוסים ואמרה שהיא לא רוצה להיות עם הבן אדם הזה". בשיחה שקיימה העדה עם המנוחה חודשים אחדים לפני מותה אמרה לה המנוחה כי אינה אוהבת את הנאשם; כי הוא אינו מתאים לה; וכי הוא מקנא בחברה הקודם.

העדה מסרה עוד כי הנאשם סיפר לה כי המנוחה "לא מחזירה לו את האהבה שהוא נותן לה". העדה הוסיפה כי "הוא היה מאוד אובססיבי אליה ואומר שיש לה חברה מעיין שמסכסכת בינו לבין מיכל, הוא היה קנאי מאוד".

העדה הוסיפה כי נכחה בחילופי דברים בין השניים בעת שהמנוחה גילתה כי הנאשם מחק הודעות מהטלפון הנייד שלה. לדבריה המנוחה "התעצבנה עליו ואמר לו 'באיזה זכות אתה מסתכל לי בטלפון'". באותה הזדמנות אמרה לה המנוחה כי הנאשם מאיים להתאבד אם תעזוב אותו. העדה הוסיפה כי עשתה מאמץ לחזק את הקשר בין השניים, בדרך של אמירת דברי עידוד ופיוס. לדבריה באחת ההזדמנויות אמרה לה המנוחה כי הנאשם אינו מסכים לתת לה גט. לדבריה למרות זאת פעלה המנוחה לפרידה מהנאשם בדרך נעימה ומכובדת ככל האפשר.

לשאלת באי-כוח הנאשם אם הנאשם סיפר לה בזמן אמת כי המנוחה תקפה אותו פיזית, כפי שטען בחקירתו, השיבה: "שקר. מיכל רזה חלשה עדינה ויפה, אלירן בחור גדול וחזק. היא כל הזמן הייתה אומרת לי שיש לו כוח פיזי... מיכל לא סיפרה לי, חוץ ממה שסיפרתי לכם. היא לא הייתה בן אדם אלים. אלירן שקרן פתולוגי".

משהוטח בה כי לטענת הנאשם "מיכל הייתה משפילה אותו, מתעצבנת עליו שלא מנקה את הבית, שלא מאכיל את הילדה, עד שהייתה תוקפת אותו ע"י סטירות, דחיפות", השיבה העדה:

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

"שקר. הכול המצאות... הוא כל הזמן היה מתחנף למיכל ואומר לה שהוא אוהב אותה, מיכל לא הייתה אדם אלים. היא האמינה לאהבה שלו... לא תמצאי אדם אחד שמיכל אמרה אפילו בפה דבר לא יפה למישהו... הוא שקרן, הוא מנסה... אין גבול למניפולציה של האדם הזה... לא סיפר לי מעולם... מיכל היא רק נותנת חיים. מעודדת את כל מי שלידה... לא בלקסיקון שלה האלימות".

העדה הכחישה מכול וכול את טענת הנאשם כי סיפר לה שהמנוחה נוקטת אלימות כלפי בתה מ': "ממש לא. מיכל לא הייתה אלימה כלפי מ', היא אהבה את מ'... רק בגלל מ' מיכל נשארה עם אלירן, היא הייתה מוכנה לבלוע את הצפרדע הזאת בשביל מ'... זה שקר".

העדה אישרה כי בחילופי מסרונים בין בני המשפחה כונה הנאשם לעיתים "פודל, נח נח, אנאלפבית, נטע זר". לדבריה אלה דברים שנאמרו לאחר האירוע, ובני המשפחה לא היו מעלים בדעתם להשתמש בשפה זו בטרם האירוע.

23. **לילי בן עמי**, אחת מאחיותיה של המנוחה, מסרה בעדותה כי אימה סיפרה לה בזמן אמת על דברי המנוחה כי הנאשם מסרב לתת לה גט ומאיים להתאבד אם תיפרד ממנו.

לדבריה ביום 2.10.2019 בשעה 21:00 השתתפה עם המנוחה בסדנת נשים שהתקיימה בקרבת הבית, והתרשמה כי המנוחה "הייתה במצב רוח טוב, במצב רוח כייפי, במצב רוח של העצמה". בסיום הערב, החמיאה המנוחה למנחת הסדנה נחמה פרל, והציעה לקיים סדנה דומה לגברים, על מנת שגם לנאשם תהיה אפשרות ליהנות מהתכנים שבה.

העדה דחתה את האפשרות כי למנוחה היו כוונות אובדניות. לדבריה "מיכל היא בן אדם שמח, מאושר, היא בן אדם שנותן מעצמו, בן אדם שמפנק את עצמו... מיכל אוהבת את עצמה, היא אוהבת את החיים, היא בן אדם אוהב ואהוד. יש לה חברות נפש... היא סגרה את התואר שלה בהצטיינות באוניברסיטה העברית... היא תקתקנית, היא טורפת את החיים... היא בן אדם שמח ומאושר וגם באותו ערב למיכל לא היה מושג... שיכולה להישקף איזושהי סכנה לה או לבת שלה ובוודאי שהיא לא חשבה לפגוע בעצמה".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לדברי העדה המנוחה הייתה אם טובה לבתה, ואהבה אותה ללא גבול. העדה דחתה את הטענה כי המנוחה נקטה אלימות כלפי אדם אחר: "מעולם לא הייתה אלימות מצידה של מיכל סלה כלפי אף בן אדם, כלפי אף נפש חיה... אין שום אלימות, אפס אלימות... הטענה הזאת היא מגוחכת".

24. **נחמה פרל** מנחת הסדנה האמורה, חזרה על מרבית דבריה האמורים של גב' בן עמי בנוגע לסדנת הנשים ולדבריה של המנוחה בסמוך לאחר סיומה, ומסרה כי המנוחה עזבה את דירתה בסמוך לשעה 23:30.

25. **ליאת פריימן**, אף היא אחותה של המנוחה, מסרה בעדותה ובהודעתה שהוגשה בהסכמה, כי שבועות אחדים לפני האירוע, נכחה בוויכוח שניטש בין הנאשם למנוחה, שאחריו אמרה לה המנוחה כי קשר הנישואים שלהם צפוי להסתיים. העדה הוסיפה כי באותה עת התקרבה לנאשם, האזינה לקשייו, והתרשמה כי אין הוא מסוגל "לפגוע בזכוב". העדה דחתה את הטענה כי בני משפחה התייחסו באופן פוגע לנאשם.

26. **ארז פוסלינסקי**, שהיה בן זוגה של המנוחה במשך כשנתיים וחצי בטרם הכירה את הנאשם, מסר בעדותו כי כחצי שנה לאחר פרידתם, בחודש מרץ 2018 בקירוב, לאחר תקופת ניתוק מהמנוחה, שלח הודעת ווטסאפ למנוחה. בתגובה לכך, לאחר כמה ימים, השיבה לו המנוחה בהודעת דוא"ל, ובה כתבה לדבריו "שהיא לא יכולה לפגוש אותי, שהיא התחילה לצאת עם מישהו ושהוא איים עליה שאם היא תיצור איתי קשר הוא יעזוב אותה". בעקבות זאת קיים העד כמה שיחות טלפון עם ליילי אחותה של המנוחה ועם המנוחה, ובעקבותיהן טלפן אליו הנאשם ואיים עליו בתוקפנות במילים "יא חתיכת אפס, מי אתה חושב שאתה, תעזוב אותי, תעזוב אותנו, תעזוב את מיכלי שלי, תעזוב את המשפחה שלנו. אני יודע איפה שירתת, אני יודע איפה אתה גר אני כלב נושך, אני לא רק נובח, תתרחק ממני, תתרחק מאתנו, תתרחק ממיכלי שלי".

לשאלת בא-כוח המאשימה, השיב העד כי המנוחה מעולם לא הייתה אלימה באופן כלשהו, ואף לא הרימה את קולה על איש: "זה היה הכי רחוק מזה... מיכל לא היה בה שמץ של אלימות, נהפוך הוא, היה בה הרבה אהבה, לב ענק, מלא שמחה, מלא סקרנות, מלא רצון להכיר בני אדם".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

27. **מעייץ פליישמן**, חברה קרובה של המנוחה, העידה כי בסוף חודש יולי 2019 פגשה את המנוחה, וזו סיפרה לה שהיא חושדת כי הנאשם לקח את יומנה, וכן סיפרה לה על מריבות מכוערות שניטשו ביניהם עוד בטרם נישואיהם. בחודש אוגוסט 2019 שוחחה העדה פעם נוספת עם המנוחה בטלפון כשהיא מחוץ לביתה, ומההתרחשות הבינה כי הנאשם יצא מביתם בעקבותיה, עד כי המנוחה נאלצה לומר לו "תלך עכשיו אני מדברת עם מעייץ".

28. **שחר כהנא**, חברה קרובה של המנוחה, העידה כי מאז שהנאשם עבר להתגורר עם המנוחה, נהגה המנוחה לכוון את שיחות הטלפון ביניהן לזמן שבו יצאה לטייל עם כלבה, ובמהלך שיחותיהן נשמעו אותות רבים של שיחה ממתינה. בתגובה לכך נהגה המנוחה לומר "אני חייבת, זה אלירן. אני חייבת לענות... אני לא יכולה, אני לא רוצה דרמות. אין לי כוח לדרמות, אני לא רוצה".

העדה מסרה עוד כי בפגישה שקיימו בתל אביב בעת שהמנוחה הייתה בהיריון, סיפרה לה המנוחה כי יומנה לא נמצא וכי נמחק מהטלפון הנייד שלה מספרי טלפון של ידידים. המנוחה הוסיפה כי אינה רוצה לחזור לביתה. במהלך הפגישה הייתה העדה נוכחת לניסיונות התקשורת מרובים של הנאשם אל המנוחה, ובאחד מהמקרים קיבלה המנוחה את השיחה ודרשה ממנו לחדול מכך.

29. **דורון חסידים**, חבר של הנאשם, העיד כי שבועות אחדים לפני האירוע, שוחח בטלפון עם הנאשם, ושמע ממנו על ניתוח שהמנוחה אמורה לעבור; הנאשם הוסיף ואמר לו "אמן שהיא לא תתעורר מהניתוח". בעקבות תמיהתו על הדברים השיב הנאשם כי המנוחה "עצבנה אותי, היא כנראה לחוצה מהניתוח, היא כל הזמן כועסת עלי, צועקת עלי, מקללת אותי". עוד אמר לו הנאשם כי המנוחה מייחלת למותו. העד מסר כי הנאשם חשש מהמנוחה, אך לא אישר כי מדובר בחשש פיזי.

העד השיב בשלילה מוחלטת על הטענה כי הנאשם סבל מיחס עוין של המנוחה וממגבלות שהטילה עליו להיפגש עם חברים, וכן על הטענה כי המנוחה תקפה פיזית את הנאשם. העד הכחיש עוד כי שמע מהנאשם על שימוש משותף שלו ושל המנוחה בסמים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

חקירתו של הנאשם במשטרה

30. ביום 5.10.2019 בשעה 10:30, בעת שהנאשם היה מאושפז בבית החולים הדסה לאחר ניתוח שנערך לו יום קודם לכן, הודיעו חוקרי משטרה לנאשם כי הוא חשוד ברצח המנוחה וביקשו להציג לו שאלות. בתיעוד חזותי של החקירה נראה הנאשם כשהוא שוכב במיטתו, עיניו עצומות והוא אינו מתקשר עם חוקריו. לאחר דקות אחדות הופסקה חקירתו.

ביום 6.10.2019 נחקר הנאשם מספר פעמים. כל חקירה ארכה כ-20 דקות. בחקירות אלה אמר הנאשם כי הוא מטושטש וחש כאבים. לנאשם הודע כי הוא במעצר, כי חקירתו מוקלטת, וכי אי-שיתוף פעולה בחקירה עשוי לחזק את הראיות נגדו. לאחר מכן נשאל בדרכים שונות מה ארע קודם לפינויו לבית החולים.

הנאשם נמנע מלהשיב על שאלות וסירב למסור ולו בתמצית על שאירע בביתו בטרם פונה לבית החולים. תחת זאת ביקש מהחוקרים לחזור למחרת היום על מנת שיוכל להשיב על שאלותיהם כשהרגשתו תשתפר, באומרו כי "אני אשמח מאוד לשתף איתך פעולה, אבל לא ככה. כשאני אהיה ערני יותר".

ביום 7.10.2019 בשעה 12:55 שבו החוקרים לבית החולים הדסה כדי לחקור את הנאשם, אך גם הפעם ללא הועיל. אף שהצוות הרפואי מסר להם כי הנאשם כשיר לחקירה (כעולה ממזכר ת/3 שהוגש בהסכמה), התמיד הנאשם בשתיקתו, וכשעיניו עצומות אמר "אני מסטול. ועכשיו אני נורא כאוב". הנאשם הוסיף "אני מכבד אותך וקשה לי להיות איתך אדוני". צפייה בתיעוד החזותי של החקירה מעלה כי במשך למעלה מ-20 הדקות שבהן ניסו החוקרים לדובב אותו, שכב הנאשם במיטתו כשעיניו עצומות והתמיד בשתיקתו.

דקות אחדות לאחר צאת החוקרים מחדרו, בסמוך לשעה 13:20, קיים הנאשם שיחת חולין עם השוטרת נוי חזן ששמרה עליו בבית החולים. בעדותה ובמזכר שרשמה ביום השיחה (ת/4) מסרה השוטרת כי בכמה ימים בחודש אוקטובר 2019 הוטל עליה לשמור על הנאשם, כשהוא אזוק במיטתו. לדבריה ביום האמור, 7.2.2019, פנה אליה הנאשם, לאחר ששמע את שיחת הטלפון

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שקיימה, ואמר לה "יפה, את אוהבת בשר, יפה שאת אוכלת ארבע פעמים ביום בשר...". לדבריה הנאשם "התחיל לספר לי שאצלם, שהוא חצי ברזילאי ושאצלם בשר זה אות גם לשמחה וגם לעצב, ושבהלווית אמו הם עשו מנגל... לאחר מכן הוא שאל אותי, האם אני אוהבת את העבודה שלי? ואמרתי לו שכן, שאני בדיוק שוטרת חדשה... הוא אמר שמתאים לי להיות מורה... הוא שאל אותי, איפה אני משרתת, באיזו תחנה... הוא אמר שהוא מכיר את תחנת לב הבירה, שזה במרכז העיר כששם הוא עובד עם ילדים בסיכון". לדבריה הנאשם תקשר באותה עת עם אנשי צוות בית החולים. העדה מסרה עוד כי הנאשם היה צלול, דיבר לעניין, והוא שפנה אליה ביוזמתו.

ביום 8.10.2019 שבו החוקרים לבית החולים הדסה כדי לחקור את הנאשם. כפי שהתרחש בימים שקדמו למועד זה, הנאשם הוזהר פעם נוספת על ידי חוקריו, ולכל השאלות שהוצגו לו סירב להשיב בטענה כי מצבו הרפואי אינו מאפשר זאת. בתיעוד החזותי של החקירה נראה הנאשם מחליף מילים ספורות בלבד עם חוקריו ונמנע מלהתייחס לכל נושא מעבר למצבו הרפואי.

כך גם ביום 9.10.2019. אף שחוקריו של הנאשם מסרו לו כי בהתייעצות שקיימו עם רופאיו נמסר כי מצבו "קל" וככל הנראה למוחרת היום ישוחרר מבית החולים, התמיד הנאשם בשתיקתו. לאחר ניסיון החקירה שוחחו החוקרים עם רופאו של הנאשם, וכעולה ממזכר שהוגש בהסכמה, מסר הרופא כי הנאשם "במצב די טוב. יכול לשתף פעולה, חולה אחר במצבו כבר היה משוחרר" (ת/6).

ביום 12.10.2019 נעשה ניסיון נוסף לחקור את הנאשם, ובו הוצגו לו שאלות מרובות על ההתרחשות נשוא כתב האישום. הנאשם לא השיב על שאלות החוקרים, ובין היתר סירב להשיב על שאלות מה אירע בביתו ביום 3.10.2019; מדוע המנוחה אינה עוד בין החיים; מה גרם לו לפגוע בה; באיזו דרך פגע בה; האם המנוחה הרגיזה אותו; והאם הוא מצטער על מעשיו באותו יום. צפייה בתיעוד החזותי של החקירה מעלה, כי גם הפעם נמנע הנאשם מיצירת קשר עין עם חוקריו, העווה את פניו לאות כאב, אחז בבטנו ובכתפו ונע מצד לצד בכיסא הגלגלים שעליו ישב.

חילופי דברים דומים התרחשו לאחר שהנאשם הועבר למרכז הרפואי של שירות בתי הסוהר בבית המעצר ניצן (להלן: מר"ש). ביום 14.10.2019, וכן ביום 21.10.2019 נשאל הנאשם, בין היתר, אם נכונים דבריו לשכנתו כי המנוחה והוא ניסו להתאבד; אם ביתו הייתה עדה להתרחשות שהביאה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

למות המנוחה; ואם המנוחה תקפה אותו בטרם פגע בה. לשאלות אלה ונוספות שהוצגו לו סירב הנאשם להשיב.

שלוש פעמים נוספות, בין התאריכים 23.10.2019 ו-5.11.2019, בעת ששהה במר"ש, כשהוא יושב בכיסא גלגלים, הציגו חוקרי המשטרה שאלות לנאשם וביקשו את התייחסותו לראיות שנאספו בתיק החקירה, ואולם הנאשם התמיד בשתיקתו, עיווה את פניו לאות כאב, נמנע מלעייין במסמכים שהונחו לפניו ונמנע מיצירת קשר עין עם חוקריו.

31. דותן גרליק - ראש צוות החקירה והחוקרים אסף דהן, אורן נגר ופואד דבאח, אשר חקרו את הנאשם בבית החולים הדסה ובמר"ש, מסרו בעדותם כי התרשמו כי הנאשם היה צלול בעת חקירתו, ואף אם נטל משככי כאבים לא היה בכך כדי לפגוע בכשירותו לחקירה. לדבריהם חקירות אלה נערכו לאחר שאנשי הצוות הרפואי מסרו להם כי אין קושי לתקשר עם הנאשם. כך, לדברי העד דבאח "היה פער בהתנהלות, ובשיתוף הפעולה שלו בין צוות החקירה שלי, כחוקר, לבין הסגל הרפואי.... הוא דיבר רהוט, שיתף פעולה כמו שצריך ורואים את הפערים האלה". לדבריו עם אנשי הצוות הרפואי "דיבר יפה, רהוט, הוא משתף איתם פעולה והכל טוב ויפה, וכשהחוקר נכנס אליו זה סרט אחר לגמרי".

32. מהודעתו של רופא מר"ש שהוגשה בהסכמה, עולה כי תרופות ומשככי כאבים שניתנו לנאשם לא השפיעו על כשירותו לחקירה. בהודעתו מסר הרופא: "הוא מדבר איתי בכל בוקר בצורה ברורה ומובנת, אני לא חושב שיש לתרופות האלה שום השפעה וכולה תרופות נגד כאבים". לשאלה כיצד מסביר הרופא את תלונתו של הנאשם במשך החודש שמאז אשפוזו כי אינו חש בטוב ומטושטש, השיב הרופא: "המצב הבריאותי לפי המדדים, בדיקות המעבדה שמבוצעות כאן ולפי התרשמותי הכללית אתו, אין לזה שום הסבר וזה לא קשור. מצבו די טוב וכמעט יצא ממה שהיה לו למעט פצע קטן שאין כרגע הפרשות, בכללי ברגע שהפצע ייסגר אנחנו נשחרר אותו" (ת/50).

33. ביום 6.1.2020, כחודשיים לאחר הגשת כתב אישום, הוזמן הנאשם לחקירה נוספת, שבה הוצגו לו ממצאים המחשידים אותו בחניקתה של המנוחה. הנאשם השיב כי אינו זוכר שהפעיל לחץ

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

על צווארה של המנוחה. על שאלות נוספות בנוגע לממצאים שאותרו בזירה השיב תשובה אחידה, ולפיה על פי עצת עורך דינו אין בכוונתו להשיב על שאלות שאינן נוגעות לחניקה.

ביום 14.1.2020 נחקר הנאשם פעם נוספת על ממצאים שאותרו בזירה, וסירב להשיב על שאלות, בטענה שהחקירה התקיימה לאחר הגשת כתב האישום ושהתנגדות שהגיש בא-כוחו בעניין זה, תלויה ועומדת בבית המשפט.

ביום 26.2.2020, לאחר שניתנה החלטת בית המשפט בעניין זה, נחקר הנאשם. בראשית חקירתו התבקש להתייחס לכך שבדמה של המנוחה לא נמצאו שרידי אלכוהול או סמים, וכן לממצאים בדבר פצעי הגנה שנמצאו בכפות ידיה. הנאשם סירב להתייחס לכך, בנימוק כי הגיע לחקירה אך ורק כדי להשיב על שאלות בעניין "הדקירות".

בעניין "הדקירות" מסר הנאשם כי "בתחילת האירוע נדקרתי על ידי מיכל מצד ימין, היינו שיכורים מאוד, בהמשך ניסיתי להתאבד, והיא הייתה מכה אותי מתחילת הקשר שהיינו רווקים, נשואים, כשהיא הייתה בהריון... היא הייתה מכה אותי ואת הילדה... ואמא שלה יודעת מזה... לאחר שהיא דקרה אותי, נורא נבהלנו, התחלנו לשתות... אלכוהול. אני זוכר שהיה שמה שני בקבוקי ויסקי ומספר בירות... כל האירוע נורא מעומעם לי, אני לא זוכר אותו. היינו נורא שיכורים".

הנאשם טען כי אינו זוכר באיזו סכין נדקר ומהו מיקומן המדויק של הדקירות, אך ציין כי הדבר אירע "כשהתיישבתי עם הגב למטבח... בלילה". לשאלה מהו הרקע לדקירות אלה, סירב הנאשם להשיב בטענה כי עורכי דינו הנחו אותו לנהוג כך. זו גם הייתה תשובתו לרבות מהשאלות הנוספות על הדקירות שנדקר לטענתו על ידי המנוחה והאירועים שהתרחשו אחריהן.

הנאשם הוסיף כי דימם "הרבה מאוד". לשאלה מדוע לא פנה לקבלת עזרה סירב להשיב, וכך גם לשאלות מה הרגיש לאחר הדקירות; האם הדקירות גרמו לו לכאב; כיצד הגיב לדקירות; ומה אמר למנוחה בתגובה לכך שדקרה אותו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לשאלה אם המנוחה הייתה שיכורה בעת שדקרה אותו, השיב הנאשם כי שניהם החלו לשתות אלכוהול רק לאחר שהמנוחה דקרה אותו. הנאשם הוסיף כי המנוחה דקרה אותו כמה פעמים, וחזר על כך שאיבד עקב כך דם רב. לשאלה כיצד הדבר עולה בקנה אחד עם העובדה שפנה לראשונה לקבלת עזרה שעות רבות לאחר מכן, כשדפק על דלת בית שכניו, סירב להשיב. לשאלה כיצד הוא מסביר שבדירה לא נמצאו בקבוקי בירה ענה שהוא אינו יודע להשיב על כך.

הנאשם סירב להשיב על שאלות נוספות, ובין היתר בעניין חבלות שנמצאו על גופה של המנוחה, ובעניין חוות דעתו של ד"ר קוגל כי פצעיו שטחיים ועולים בקנה אחד עם פגיעה עצמית. לשאלה אם ניסה להתאבד השיב הנאשם כי אינו זוכר, אך אישר כי לאחר שהתפכח משכרותו ניסה להתאבד בדרך שאינה זכורה לו. לשאלה מדוע פנה לשכניו בבקשת עזרה שעות רבות לאחר מכן סירב להשיב.

בעניין אלימות שספג לטענתו מהמנוחה במשך תקופת היכרותם מסר הנאשם כי המנוחה נהגה לתקוף אותו פיזית, בדרך של סטירות, דחיפות והצמדת ראשו לשמשת המכונית בעת נהיגתו בה. לדבריו סיפר על כך לאימה של המנוחה. עוד טען כי המנוחה נהגה לתקוף אותו מילולית, גם בנוכחות אחרים, קראה לו בשמות גנאי והשפילה אותו. הנאשם הוסיף וטען כי המנוחה נהגה להכות את בתה. לדבריו חש בסכנה לחייו כתוצאה מהאלימות שהמנוחה נקטה כלפיו. עוד טען כי המנוחה נהגה לקרוע את היומן שבו כתב, ואילו הוא מעולם לא נגע ביומנה. לשאלה מדוע לא נפרד ממנה, אף שלטענתו האלימות שלה כלפיו החלה בטרם נישואיהם, לא השיב.

על שאלות מדוע תקף את המנוחה ביום האירוע, ובאיזו דרך תקף אותה, סירב הנאשם להשיב. לשאלה אם דקר את המנוחה השיב הנאשם כי אינו זוכר.

פרשת ההגנה

34. בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם באופן כללי על הגרסה שמסר בחקירתו ביום 26.2.2020, וכן הוסיף עליה פרטים כלהלן.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

הנאשם סיפר בעדותו בהרחבה על קורות חייו, על משפחתו ועל עבודתו. אשר ליחסיו עם המנוחה, טען הנאשם כי עוד טרם נישואיהם נהגה המנוחה לפגוע בו מילולית ופיזית. לדבריו המנוחה ניצלה את חולשתו בשל פטירת אימו, שאירעה טרם נישואיהם, כדי למנוע ממנו להיפגש עם חברים וקרובי משפחה וכדי למנוע ממנו לקיים את תחביביו. לדבריו "נכנסנו להריון בטעות", ובעצת אימה של המנוחה החליטו לשמור על ההיריון. חודשים אחדים לאחר מכן נישאו השניים, וחודשים אחדים לאחר הנישואים החלה המנוחה לתקוף אותו. לדבריו בהזדמנות אחת עשתה זאת משום שלא היה נמרץ דיו בניקיון הבית: "היא פשוט ניגשה אלי ונתנה לי סטירת לחי". מאז המשיכה המנוחה לטענתו לתקוף אותו בדחיפות וסטירות, והוא סיפר על כך בזמן אמת לאימה של המנוחה ולליאת אחותה. על כך נוספו לטענתו השפלות מילוליות, שימוש בכינויים מעליבים וכדומה.

הנאשם הוסיף כי "השכנים היו שומעים אותנו צעקות והיא שוברת דברים ורעש ורעש". לדבריו אימה נהגה לומר למנוחה "כל עוד את תמשיכי להרביץ ולהתנהג בצורה כזאת את תמשיכי לסבול והיא הייתה מתחרפנת עליה, מתחרפנת וכשמיכל מתעצבנת העיניים מתרוממות, הידיים שלה ככה... היא פשוט הופכת את הבית ולא רואה אף אחד ממטר, גם לאחות נגה שהייתה סובלת ממנה בהתנהגות כזו". לדבריו בתקופה האמורה נהג להתלבש באופן שיכסה את שפכי הדם והשריטות שהותירו תקיפות המנוחה על גופו.

הנאשם טען עוד כי גם את ביתם מ' תקפה המנוחה. לדבריו כשהילדה "הייתה יונקת מיכל זיכרונה לברכה היה לה רפלקסים, היא הייתה מושכת לה בשיער בטעות והיא הייתה פשוט מתחרפנת מזה אדוני, היא הייתה מרביצה לה על האצבעות וזה היה גומר אותי, הייתי בוכה כמו ילד, הייתי אומר את לא יכולה להרביץ לתינוקת". לטענתו גם על כך נהג לספר לאימה של המנוחה.

בנוגע לאירוע נשוא כתב האישום מסר הנאשם פרטים חלקיים. לדבריו המנוחה יצאה מהבית אל סדנת הנשים כשהיא במצב רוח רע ושבה אל הבית לאחר הסדנה כשמצב רוחה רע עוד יותר. לדבריו:

"היא פשוט הפכה את הבית, מה פתאום, מה פתאום אתה מתקשר אלי? מה פתאום אתה יוצר איתי קשר שאני הולכת לטיפול לשבת עם נשים, מה זה מפריע לך? אתה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

מקנא? אמרתי לה תראי על מה אני מדבר ועל מה את מדברת, למה יצרתי איתך קשר?
אני לא הולך למפגשים עם חברים אני כבר לא הולך לראות את אחיותי ואת אחי, אין
לי אף אחד חוץ ממך ואימא שלך, איפה אני, לאן אני הולך כאילו, היא פשוט הפכה
את הבית, לא הזיז לה שהשעה מאוד מאוחרת, שמ' ישנה, וזה פשוט היה מפחיד.
אז היא גילתה על השולחן בסלון היה דף שרשמתי את השמות של האנשים, אני לא
זוכר את שמם אבל כן רשמתי תפקידם ומתי אני אפגוש אותם היא פשוט לקחה את
זה וקרעה את זה ונורא התעצבנתי אמרתי לה מה, לאן את רוצה עוד להגיע? אימא
שלך לא עוזרת לנו הרי, אימא לא עוזרת לנו אז תני לי ללכת לעשות טיפול, מה
הבעיה פה? כמה אני עוד יכול לספוג את הדבר הזה, כמה אני עוד יכול לחיות בחיים
כאלה?

ישבתי עם הגב אליה למה שחטפתי כמה סטירות לפני כן, השפלות, סמרטוט, יא עניו
מדי, אין לך ביטחון, אתה כלום, אתה כלום, היא עסקה במטבח, לא יודע מה היא
עשתה שם, היא כאילו התעסקה שם בדברים, אני הייתי עם הגב אליה והיא פשוט
באה אלי עם סכין ודקרה אותי מספר פעמים. נורא קפאתי, נורא נבהלתי, נורא צעקתי,
נורא לא הבנתי מאיפה זה בא והיא האשימה אותי ואמרה לי הכול בגללך והתחילה
לבכות ונלחצנו, נלחצנו אדוני, זה היה כל כך מפחיד, פתאום הגוף שלך מתחיל
להיות קר, הגוף שלך מקבל צמרמורות, הגוף שלך, אני לא יודע איך להסביר לך את
זה.

היא נורא נלחצה, באחת הדקירות הסכין נשאר לי בגוף בצד ימין, היא פשוט לקחה
אותי למקלחת אני זוכר למקלחת והתחלתי לשטוף הגוף שלי ממש התחיל לרעוד,
הגוף שלי התחיל להיות בתנועות. שטפתי פנים, אני זוכר שישבתי או שנשענתי או
ששכבתי אני לא זוכר כאילו על הספה ואמרתי לה מיכל אני עומד להתעלף, אני
מרגיש את זה, אני מאבד את ההכרה, תיצרי קשר עם מד"א... אל תדאג, הכל בסדר.
אני אומר לה תקשיבי מיכל אני עומד להתעלף אנחנו נמות כאן כאילו תיצרי קשר
כאילו, מגיע לך, מגיע לך, אסור לך להיות בחיים... היא הביאה בקבוק ויסקי, הוא
היה כזה גדול היא אמרה לי קח תשתה זה ירגיע לך את הכאב, אמרתי לה זה לא
יעזור... אנחנו צריכים להזמין מד"א... מגיע לך, אתה לא רצוי בחיים האלו... אני זוכר
שלקחתי את הבקבוק ושתיתי ממנו, היא הביאה כוס מים כזה היא שפכה לי על

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

הפצעים, אמרתי לה, לא העזתי לגעת בסכין זה כאילו, זה היה מפחיד, קשה, נורא, אז אמרתי לה תמשכי אותו ממש פחדתי מזה, אמרתי לה תביאי מים, תביאי מים, היא הביאה מים בזמן שהיא הוציאה את הסכין היא שפכה תוך כדי מהר מאוד מים וירד מלא מלא דם, מלא, מלא אדוני, מלא מלא מלא. היא הביאה סדין, היא עטפה אותי עם הסדין, אני זוכר ששתיתי אלכוהול, היא הביאה לי אלכוהול, היא לקחה את הבקבוק ושתתה מהבקבוק, אני לא יודע להגיד לך כמה, אני זוכר ששתיתי, התחלתי להתעלף כשהתעוררתי מההתעלפות ראיתי אותה יושבת לידי בוכה ואומרת לי מגיע לך, אתה אשם ולא הבנתי, כאילו אני רואה מטושטש, אני לא יודע איך להסביר את זה, נורא נורא מבהיל, נורא מפחיד. היא אמרה לי קח תשתה את האלכוהול זה ירגיע אותך, זה ירגיע, זה ירגיע ופשוט שתיתי ושתיתי ושתיתי, והתעלפתי אז אני מתעורר, אני רואה כדורים עלי, אני לא זוכר איפה התעוררתי אדוני, לא זוכר אני רואה את כל הבית מלא דם, אני רואה על עצמי כל האיברים שלי בחוץ, אני רואה את מיכל מתה על הרצפה, אני מחפש את מ' אני לא מוצא אותה, אני מחפש אותה צועק לה פ', פ', מ', מ', לא שומע אותה ומצאתי אותה בבית אני לא זוכר איפה. נורא נבהלתי. חיפשתי פלאפון, משהו להתקשר למגן דוד, למד"א ולא מצאתי, אמרתי טוב אני אצא מהבית אני לא יודע מה לעשות כאילו. ניסיתי לפתוח את הדלת של הבית לא מצאתי מפתח, הבית היה נעול. איכשהו כאילו, כזה לא זוכר איפה מצאתי את המפתח, המפתח לא היה בדלת אני זוכר את זה, לא הייתי יכול גם לשבור את הדלת למה בשביל לצאת החוצה, למה הדלת נפתחת לפני כן, כאילו לכיוון שלי. ירדתי לשכנים אמרתי להם תזעיקו עזרה, תזעיקו עזרה, תזעיקו עזרה, כאילו הילדה שלי תצילו אותה כאילו, תנסו לעשות משהו... אני באמת משתתף בצער המדינה ובצער המשפחה כאילו, זה כל כך עצוב וכואב ורע. גם אם זה לטובתי או לרעתי אני כל כך, למה לא הרמתי יד על מיכל אני שואל את עצמי, למה? לא הייתי מגיע הנה, היינו מתגרשים, הייתי בא לשופט היה נותן לי עונש וזהו, הולך לטיפול ולא הייתי מגיע למצב כזה שאני נמצא במשבצת נוראית, כל כך איכסה כאילו, איכסה להיות במשבצת כזאת וזה היה נגמר, אז פחדתי, התביישתי לספר לחברים שלך גם כשיפרתי קצת לדורון...".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

אשר לחקירותיו, טען הנאשם כי רצה לשתף פעולה עם חוקריו, אך "לא מצליח לדבר, מלא מורפיומים, מדבקות וכדורים", ובשלב מסוים כשהיה במר"ש, אף פונה לבית חולים לצורך בטיפול בזיהום שהתפתח בבטנו.

לשאלת בא-כוח המאשימה בחקירתו הנגדית, אם הוא מבקש לנצל את מעמד עדותו כדי לספר מה קרה למנוחה, השיב הנאשם כי אינו זוכר דבר מעבר לדבריו האמורים, בשל שתיית אלכוהול רב. לשאלות אם ביתו הייתה ערה בעת שנדקר וכיצד הגיב לדקירות, השיב הנאשם כי אינו זוכר.

הנאשם הוסיף כי בזמן אמת סיפר לליאת אחותה של המנוחה כי המנוחה מכה את בתה.

הנאשם לא הגיב כשהוטח בו כי המנוחה תיארה ביומנה כי הוא קנאי לה ומצר את צעדיה. הוא הכחיש כי קרע את דפי היומן האחרונים ביומנה של המנוחה, וטען כי אילו ביקש להסתיר דברים שנכתבו בו היה משמיד את היומן כולו. הנאשם אישר שמחק תכנים מהטלפון הנייד שלו, אך הכחיש כי עיין ביומנה של המתלוננת ובטלפון הנייד שלה.

הנאשם חזר וטען כי האירוע התרחש בשעות הלילה, אך הוא אינו יודע באיזו שעה. לדבריו בעת שהמנוחה דקרה אותו כמתואר לעיל עדיין לא היה שתוי, ושתיית האלכוהול החלה לאחר אירוע הדקירה האמור. לשאלה מדוע מייד לאחר שהמנוחה דקרה אותו לא הזעיק את כוחות ההצלה השיב "היא לא נתנה לי את האפשרות, היא החביאה את הטלפונים". ולשאלה מדוע לא יצא מפתח הדירה כדי להזעיק עזרה, נוכח אובדן הדם הרב ותחושתו כי נשקפת סכנה לחייו, ותחת זאת שתה אלכוהול, השיב "היא שלטה עלי". לשאלה כיצד פסק הדימום מגופו לא ידע הנאשם להשיב.

משנשאל אם כעולה מהודעתו מיום 26.2.2020 הוא תקף את המנוחה, השיב הנאשם כי אינו זוכר זאת.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

על שאלות רבות בעניין ממצאים שאותרו בדירה, לרבות טענה להימצאות סימני גרירה מחדר הילדה לסלון, דלת ארון שנמצאה בסלון, טענה להמצאות פצעי הגנה בידיה של המנוחה ועוד – השיב הנאשם כי אינו זוכר את ההתרחשויות הקשורות בהם.

לשאלה כיצד הוא מסביר את הפער בין שיחות שניהל עם גורמי הטיפול בבית החולים הדסה ובמר"ש ועם השוטרת נוי חזן לחוסר שיתוף פעולה שלו בחקירה, השיב הנאשם כי אינו זוכר שקיים שיחות עם אנשי הצוות, למעט בקשה לקבלת תרופות הרגעה.

35. דוד סלה, אחיה של המנוחה, מסר בהודעתו, שהוגשה מטעם ההגנה, כי מעת שהכיר את הנאשם צפה כי נישואיו למנוחה יעלו על שרטון, וכי חש בקורת רבה כלפי הנאשם. מדבריו לא עלה כי ביטא בקורת זו בפניו. העד מסר כי בטרם נישואיהם, בארוחת ערב שהתקיימה בביתו, "מיכל צעקה עליו והם רבו כאילו הם 30 שנה יחד". לדבריו המנוחה הייתה דעתנית מאוד, ולשאלת החוקר אם "מיכל יכולה לשטוף אותו בלי סוף והוא ישתוק?" השיב בחיוב.

36. רוני טנדלר חברה של המנוחה, מסרה בהודעתה במשטרה שהוגשה מטעם ההגנה, כי בחודש מאי 2018 או בסמוך לכך טלפן אליה הנאשם וסיפר לה כי המנוחה מתנהגת אליו "בחוסר כבוד ושהוא לא יודע איך להתמודד עם זה". העדה התבטאה בהודעתה באופן בקורתי כלפי הנאשם, אך לא מסרה כי ביטאה את תחושותיה בזמן אמת.

סיכומי המאשימה

37. המאשימה טוענת כי הנאשם המית את המנוחה ב"אכזריות מיוחדת". לשם כך מפנה היא בין היתר לחוות הדעת הפורנזיות שהוגשו בתיק, ועל פיהן לטענתה "יש לקבוע שמותה של מיכל לא בא בחטף... יש לקבוע שהנאשם המשיך לדקור את מיכל כשהיא נפחה את נשמתה או בסמוך מאוד לכך, עובדה המעידה על התמשכות מעשה הזוועה... ולפיכך יש לקבוע כי הוא גרם למותה בכוונה".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

המאשימה מוסיפה וטוענת כי הנאשם "הכה בה ופצע אותה בקודקודה, הלם בפניה, פגע בעינה וגרם לחבורה, חנק אותה עד כדי התגבשות סימני החנק בלחמיות עיניה ואת מלאכתו הנוראה השלים בדקירות מרובות, רובן בפלג גופה העליון בפנים, באוזן ובצוואר, בבית החזה העליון ובבטן עד שהביא למותה מהלם נפחי כתוצאה מאובדן דם, וגם אז המשיך לדקור אותה בבטנה עד כדי כך שיותר לא דיממה. מדובר בתקיפה ארוכה לאורך דקות כעולה מעדותו של ד"ר זייצב, לא בהמתה שבאה לה באבחה, בהפתעה. מיכל נאבקה על חייה".

המאשימה טוענת עוד כי "בתוך הדירה הזאת מתחוללת איזושהי אינטראקציה, איזושהו עימות, שנסיבותיו לא ברורות ... במהלכו של אותו עימות מיכל מותקפת וההתקפה הזאת הולכת וצוברת איזושהי תאוצה עד שהיא מגיעה למצב שהיא הופכת לאירוע קטלני כמו שבסופו של דבר נגלה".

המאשימה מוסיפה בסיכומיה כי, סימני הדימום שנמצאו בלחמיות עינה של המנוחה מוכיחים כי נחנקה על ידי הנאשם.

את טענתה בכתב האישום כי האירוע התרחש בסמוך לשעה 01:20 ביום 3.10.2019 לפנות בוקר, או את הטענה החלופית שהועלתה בסיכומיה, כי האירוע התרחש בשעות החשיכה, מבססת המאשימה על דבריו של הנאשם בעדותו כי האירוע התרחש בשעות הלילה.

לשיטת המאשימה אירועי האלימות החלו ככל הנראה בעקבות ויכוח שבמהלכו איים הנאשם כי ינקוט אלימות כלפי המנוחה, דבר אשר קיבל ביטוי חריג בדברים שכתבה המנוחה ביומנה.

38. המאשימה טוענת כי רכיב "אכזריות מיוחדת" שבסעיף 301א(א)(7) לחוק הוכח בדרך ההמתה של המנוחה. לטענת המאשימה הנאשם הכה את המנוחה במקומות רבים בפלג גופה העליון, דקר אותה וחנק אותה. "מדובר בתקיפה ארוכה לאורך דקות כעולה מעדותו של ד"ר זייצב". עוד נטען, נוכח פצעי ההגנה בידיה והחומר הביולוגי מגוף הנאשם שנמצא תחת ציפורניה, כי בעת האמורה נאבקה המנוחה על חייה. עוד נטען כי לצורך פרשנות המונח "אכזריות מיוחדת", יש ללמוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

מהרציונל שבבסיס חלופה (6) בהוראת החיקוק האמורה, שעניינה רצח בתוך המשפחה לאחר התעללות חוזרת, אף שיסודותיו של רכיב זה אינם מתמלאים בעניין שלפנינו.

39. אשר לחוות דעתו של פקד צולנג, המאשימה טוענת כי תחום מומחיותו של העד אינו במדע אלא ב"ידיעה מקצועית", שאינה נדרשת לעמוד במבחנים הנדרשים להכרה בראיה מדעית. משכך מבקשת המאשימה לאמץ את מסקנותיו של ד"ר צולנג, ולקבוע על פיהן את עובדות האירוע.

40. המאשימה טוענת עוד כי בחקירתו במשטרה ובעדותו, אף שהרחיב בנושאים פריפריאליים, עשה הנאשם כל שבידו כדי להימנע ממתן תשובות על שאלות אודות האירוע, וכדי להותיר ערפל מרבי בנוגע אליו.

41. המאשימה מבקשת לדחות את טענת הנאשם, כי המנוחה השפילה אותו, נהגה להטיח בו עלבונות והטילה עליו מגבלות, שכן טענות אלה אינן עולות בקנה אחד עם "אפיונה של מיכל ואף לא עם ראיות ברורות ליחסיה עמו. אמנם ניכר כי היא אינה מרוצה מהזוגיות ומבקשת לסיימה, אך אין כל ביטוי לאלימות, השפלה, הצרת צעדים וכיו"ב. להיפך, היא מעודדת אותו לקשרים עם חברים, היא תומכת בלימודיו, ואף ביחס לסיום חייהם המשותפים, חרף תחושות קשות בעיקר לנוכח קנאותו היא חוזרת פעם אחר פעם על רצונה בפירוק היחסים בשלום... ומייחלת לכך שלנאשם יהיה טוב בהמשך חייו תוך הבטחה לשמור על מקומו בחיי בתה".

עוד נטען כי אין בסיס לטענת ההגנה כי המנוחה היא שהחלה במעשי האלימות ביום האירוע, בכך שדקרה את הנאשם, וכי לאחר מכן הציעה לו אלכוהול שאותו שתה עד אובדן הכרה. המאשימה מציינת כי גם לשיטת הנאשם בעת דקירתו במפתיע על ידי המנוחה הוא היה פיכח וטרם שתה אלכוהול ומדגישה כי הנאשם "בחר שלא לפרוס את ההקשר והנסיבות למעשה הנטען למרות שלא היה שיכור באותו שלב".

המאשימה מפנה לכך כי בעדותו שינה הנאשם את גרסתו כשטען כי לאחר שדקרה אותו מנעה ממנו המנוחה להזעיק עזרה, שטפה את פצעיו, שלפה מגופו סכין וכרכה סדין סביב גופו, בעודה מייחלת למותו. כל זאת לא נטען בגרסתו היחידה במשטרה (ת/16). לטענת המאשימה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

"גרסה זו הסובלת מסתירה פנימית, אינה מתיישבת עם שורת ההיגיון: מחד גיסא מייחלת מיכל למותו, מקללת, מונעת עזרה ומשקה אותו לשכרה, מאידך גיסא היא חובשת אותו, שוטפת אותו ושולפת לפי בקשתו מגופו סכין". לכך מוסיפה המאשימה כי אין היגיון בכך שהמנוחה תדקור את הנאשם דווקא ביד ימין שלה, אף שהיא שמאלית.

המאשימה טוענת עוד כי ניסיונו של הנאשם להציג עצמו כחלש אינו עולה בקנה אחד עם עדותו של בן זוגה לשעבר של המנוחה, ולפיה הנאשם הטיח בו איומים בוטים – דבר שלא הוכחש על ידי הנאשם.

נוכח האמור עותרת המאשימה להרשעת הנאשם בעבירה של רצח באכזריות מיוחדת, בלא שתחול בעניינו אחריות מופחתת או סייג השכרות.

סיכומי ההגנה

42. בסיכומיהם טענו באי-כוח הנאשם בנוגע לאירוע נשוא כתב האישום כי "מדובר באירוע טראגי, ואני מוסיף ואומר, הנאשם אמור לשלם מחיר על מעשיו. אנחנו לא בורחים מאחריות. אני חושב שסיווג שמבקשת המאשימה לתת לתיק זה באישום המיוחס לנאשם הוא שגוי".

לטענת באי כוח הנאשם יש לאמץ את גרסת הנאשם באשר לאירוע, ועל פיה להימנע מהרשעתו בעבירה של רצח באכזריות מיוחדת; לקבוע כי מעשיו נעשו בנסיבות של שכרות; בנסיבות של אחריות מופחתת; ובתוך לאחר התגרות המנוחה בו ובתגובה לה.

43. את חוות דעתו של פקד אמיר צולנג מבקשת ההגנה לדחות מכול וכול. לטענתה "עדותו לא הייתה משכנעת, מלאה בסתירות וחורים ובאופן כללי יותר ניסיון לשוות נופך מדעי לעדות שהיא למעשה השערה וסברה. אין לפקד אמיר צולנג כל יתרון על עיני בית המשפט הנכבד בראיית הזירה... 'ניתוח כתמי דם' לא הוכר בפסיקת בית המשפט העליון כתחום מומחיות".

עוד נטען כי הכשרתו בת השבוע של פקד צולנג בתחום ניתוח כתמי דם אינה מספקת, וכי חוות הדעת לוקה בליקויים רבים: "חוות הדעת לא כוללת תזה חלופית והיא ברמה של סבירות

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

בינונית...; העד לא יכול לומר אם המנוחה זחלה או נגררה מחדר הילדים לסלון...; כך גם המסקנה ביחס להפשלת החולצה משתנה מתשובה לתשובה...; העד קובע מסקנות על סמך כתמי דם כאשר הוא לא יודע של מי מקור הדם...; העד מאשר כי ייתכן וחלק מכתמי הדם הועברו אגב טיפול של מד"א אך עדיין מסקנתו עומדת. העד מאשר כי מסקנתו 'קצת לא ברורה'; העד מסיק שהמנוחה נדקרה בשכיבה מכך שהיא לא דיממה בעמידה, לאחר מכן בהמשך לשאלות בית המשפט משנה את מסקנתו בחוות הדעת...; מקור הדם על גבי הסכו"ם במטבח הוא של המנוחה בניגוד למה שנרשם בחוות דעתו – היינו מסקנתו הנסמכת על טעות, אולם על אף זאת מסקנתו אינה משתנה...; למעט טיפות דם בודדות לא בוצעה כל בדיקה של מקור כל טיפות הדם בזירה ואפילו של טיפות דם שהוזכרו בחוות דעתו...; זוהי חוות דעתו הראשונה של העד המומחה ובאופן כללי ההשכלה האקדמית שלו אינה בתחום זה...; אין למז"פ כל פרוטוקול קבוע לניתוח כתמי דם ולמעשה ייתכן ויש שוני ממחוז למחוז...; בעקבות בקרה שעשו לו מפקדיו שינה חלק ממסקנות חוות הדעת...; הוא לא יודע לומר מה שיעור הטעות של חוות הדעת כיוון שאף לשיטתו תחום זה אינו מדע...; מסקנותיו לא ישתנו גם אם הנתונים העובדתיים ישתנו או פשוט לא יהיו...".

באי-כוח הנאשם הפנו לדוחות בין לאומיים, שעל פיהם לטענתם אין לקבוע ממצאים על פי כתמי דם הנמצאים בזירת עבירה.

44. באי-כוח הנאשם טוענים עוד, כי על פי חוות דעתו של ד"ר זייצב, שעליה אין הם חולקים, הובהר כי "לא ניתן לקבוע תוך כמה זמן נגרם מותה של המנוחה... כאשר איבוד ההכרה של המנוחה יכול בהחלט היה להיות מידי; יש שתי דקירות קטלניות אשר הביאו למותה של המנוחה...; קיימות שתי דקירות נוספות שגרמו לפגיעה באיברים חיוניים, אולם לאור קטלניות פצעי הדקירה בצוואר לא ניתן לקבוע כי אלו גרמו למוות... כאשר יתר הדקירות לא פגעו באיברים חיוניים ולא תרמו להחשת המוות ובוצעו בסמוך למותה של המנוחה או מיד לאחריו...".

45. אשר לחוות דעתו של ד"ר קוגל, טוענת ההגנה כי אין לשלול את האפשרות כי פציעותיו של הנאשם נגרמו בשני אירועים נפרדים – ראשיתו של האירוע בדקירות שדקרה המנוחה את הנאשם, וסיומו בדקירות שדקר הנאשם את עצמו בכוונה להתאבד.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

46. אשר לחקירותיו של הנאשם, טוענים באי-כוחו כי "נוכח מצבו הרפואי, השפעת התרופות על צלילתו והעובדה כי לא זכר את האירוע ולא יכול היה לפרט אודותיו", בחר הנאשם בשתיקה בחקירתו, על פי עצת באי-כוחו. לטענתם "חברה מתוקנת אשר זכויות נחקרים נר לרגליה, שואפת כי נחקרים באזהרה... יהיו בצלילות הדעת כאשר הם עונים על שאלות החוקרים. אנו ודאי לא מעוניינים בחקירת אנשים תחת השפעת סמים ואלכוהול שאז מחיר הטעות הוא גבוה ועלול להוביל להרשעת חפים מפשע, ופשיטא בתיקים מעין אלו, אז עלינו לדקדק קלה כבחמורה בזכויות הנחקרים. השפעת סמים או אלכוהול על מוחו של נחקר, כמוהם כלחץ חיצוני פסול, דבר העשוי להוות פגיעה של ממש ברצון החופשי ו/או ביכולת למסור הודעת אמת". בענייניו של הנאשם נטען כי "המטרה ככל הנראה קידשה את האמצעים... לא ניתן להלום מצב מעין זה, כאשר אדם שרק שעות ספורות קודם לכן התאושש מניתוח והוא תחת השפעת תרופות רבות. תוך שהוא עדיין מצוי בהשפעת תרופות, ועל אף חומרת העבירה, נחקר בצורה ובדרך זו". עוד נטען כי אין להשוות בין שיחת חולה עם רופאיו לשיחתו של חשוד עם חוקריו.

47. אשר לטענה כי על ענייניו של הנאשם חלה הוראת סעיף 301ב(א) לחוק העונשין, בדבר המתה בנסיבות של אחריות מופחתת, טוענים באי-כוח הנאשם כי "התנהגות המנוחה כלפיו במהלך חיי הזוגיות והתנהלות בני משפחתה" מבססת את הטענה. באי-כוח הנאשם מפנים לעדות הנאשם ולהודעות נ/1-4/נ, שהוגשו בהסכמה, שמהן עולה כי הנאשם ספג מהמנוחה השפלות ואף אלימות. לטענתם הנאשם מיעט לשתף אחרים בעניין בשל הבושה שחש, אולם סיפר על כך לאימה של המנוחה, "אשר מטעמיה שברורים לחלוטין להגנה בחרה להכחיש את הדברים... יחד עם זאת, במהלך עדותה של האם, ניתן להבין, גם אם בין השורות, שהנאשם אכן שיתף אותה ביחס משפיל לו זוכה מצד המנוחה ועל קשיים נוספים שפוקדים את בני הזוג בחיי הנישואים שלהם. כך לדוגמה דברי אמה של המנוחה עת תיארה זריקת טבעות האירוסין על הנאשם (עמ' 29)". עוד מציינים באי-כוח הנאשם בהקשר זה את הודעתה של העדה שבה סיפרה כי נכחה במריבות שהתרחשו בין בני הזוג, וכן התייחסות לא נעימה של אביה של המנוחה לנאשם.

באי-כוח הנאשם מפנים עוד להתכתביות של בני משפחת המנוחה שבהן כונה הנאשם בכינויים "מרוקאי, לא משכיל, ידיים שמאליות, אנאלפבית, יתום, חסר בגרות, ללא עומק ותוכן,

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

פרימיטיביי". לטענתם "אין ספק שאם אלה התיאורים של בני משפחת המנוחה שהגיעו לדפי החקירה, ניתן רק לדמיין מה נאמר על הנאשם בזמן אמת".

48. כאמור באי-כוח הנאשם טוענים כי מעשיו של הנאשם בעת האירוע נעשו בהשפעת אלכוהול, ומפנים לשלושה בקבוקי ויסקי ריקים שנמצאו בזירה. לטענתם יש לקבל את טענת הנאשם כי שתי כמות מפורזת של אלכוהול "התעלף וקם, התעלף וקם, והוא אינו זוכר את האירוע למעט 'פלאשבקים' קצרים ממנו". באי-כוח הנאשם מפנים להסכמה דיונית שעליה הודיעו הצדדים, ולפיה אין באי הימצאות שאריות אלכוהול בגופה של המנוחה כדי להעמיד על העדר שתייה מצידה. עוד טוענים הם כי "ברי כי השפעת אלכוהול אינה חייבת להתמשך לאורך זמן כה ממושך, ולכן כל פעולה שבוצעה על ידי הנאשם לאחר מות המנוחה, יכולה הייתה להיות כאשר השפעת האלכוהול על גופו ומוחו של נאשם כבר חלפה או פחתה. ברור כי יש לבחון את מצבו של הנאשם והיותו שיכור במועד ביצוע המעשה ולא על ידי בחינת התנהגותו שעות לאחר קרות האירוע".

באי-כוח הנאשם מבקשים לדחות את טענת המאשימה כי טיפול הנאשם בביתו בסמוך להתרחשות נשוא האישום, ריבוי "טכניקות ההמתה" שנקט הנאשם וגרסה שמסר לגב' אנגלהארט, ולפיה הוא והמנוחה ניסו להתאבד, מובילים לדחיית טענת השכרות. לטענתם "לא הוצגה כל ראיה למועד הטיפול בביתו הקטינה, והרי כידוע השכרות כמוה כגרף עולה ויורד... הטיפול בילדה לא סותר את טענת השכרות שכן השכרות חולפת לאחר זמן מה, והטיפול יכול שבוצע לאחר שהשפעת האלכוהול התפוגגה. כמו כן, אין בנמצא כל טכניקה מיוחדת או מורכבת שבה לכאורה המית הנאשם את המנוחה... כמו כן, הדברים אותם אמר הנאשם, לכאורה, לגב' אנגלהארט בשעה 18:30 למחרת האירוע, נאמרו, ללא כל של ספק, לאחר שהשפעת האלכוהול כבר חלפה לה".

49. עוד נטען כי את המעשה ביצע הנאשם תכוף לאחר שהמנוחה נהגה כלפיו באלימות מילולית ופיזית ובתוך כך דקרה אותו כמה פעמים – מעשה העולה כדי התגרות, "הן בהיבט הנורמטיבי כמעשה לא לגיטימי... המקיים גם יחס הולם בין טיב ומידת ההתגרות לבין הפגיעה הניכרת בשליטה העצמית... והן בהיבט הסובייקטיבי כתגובה אמוציונאלית אשר פגעה בצורה קשה ביכולת של הנאשם לשלוט על התנהגותו", זאת בשים לב לשכרותו באותה עת. עוד נטען כי "מדובר בקנטור מתמשך לאורך תקופת הנישואים, ועד ליום האירוע הטראגי".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

50. לחלופין טוענים באי-כוח הנאשם כי המאשימה לא עמדה בדרישת רכיב "אכזריות מיוחדת" הנדרש להרשעה על פי סעיף החיקוק שבו מואשם הנאשם. לטענתם לא מדובר באירוע חריג בחומרתו המצדיק הרשעה בהוראת חיקוק זו, להבדיל מרצח בנסיבות שאינן מחמירות. באי-כוח הנאשם טוענים כי הפסיקה שאליה מפנה המאשימה, עניינה בעבירת רצח שנעשתה בנסיבות חריגות ומזעזעות במיוחד. לטענתם חוות הדעת הפתולוגית מוכיחה כי מותה של המנוחה נגרם בנסיבות שאינן עולות כדי "אכזריות מיוחדת".

אשר על כן טוענים באי-כוח הנאשם כי "הנאשם סבור כי עלה בידיו להוכיח את רכיבי האחריות המופחתת בהתאם להוראות 301ב לחוק העונשין, ובית המשפט הנכבד יתבקש להורות על זיכוי מעבירה של רצח בנסיבות מחמירות – אכזריות מיוחדת. לחלופין, יטען הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה את רכיב האכזריות המיוחדת ויש להורות על זיכוי מעבירה זו".

דיון והכרעה

ההכרעה העובדתית

51. על פי חומר הראיות שעליו אין חולק, ניתן לקבוע בוודאות כי ביום 2.10.2019, בשעה 23:45 בקירוב, שבה המנוחה לביתה מסדנה שבה השתתפה. מאז ועד ליום המוחרת, 3.10.2019, בשעה 18:30, הייתה דלת הבית סגורה, איש לא נכנס אל הבית ואיש לא יצא ממנו. בשעה 18:30 בקירוב יצא הנאשם מביתו כשהוא פצוע בחלקים שונים בגופו, ובידיו בתו התינוקת לבושה בחולצה בלבד. הנאשם דפק על דלת בית שכניו, מסר את הבת לידי שכנתו ואמר "אשתי ואני ניסינו להתאבד".

דקות אחדות לאחר מכן, עם הגעת כוחות ההצלה למקום, נמצאה המנוחה בסלון ביתה ללא רוח חיים, כשבגופה דקירות וחבלות מרובות. בשעה 19:19 נקבע מותה.

52. על פי חומר הראיות לא ניתן לקבוע במדויק מה אירע בדירה מרגע שהמנוחה נכנסה אליה עד למציאת גופתה על ידי כוחות ההצלה. אין די בחומר הראיות כדי לקבוע מהן ההתרחשויות

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שהובילו למעשי האלימות; באיזו שעה המנוחה נדקרה ונחבלה; כמה זמן חלף מדקירתה עד שנפטרה מפצעיה; מתי נדקר הנאשם; באילו נסיבות נתלשה דלת ארון הבגדים בחדר ההורים והובאה לחדר הסלון; מהו סדר האירועים האמורים; מה היו מעשיו של הנאשם לאחר שהמנוחה נפטרה; ומה היה מצבה של הילדה בפרק הזמן שבו התרחשו מעשי האלימות, ואחריו - כשגופת אימה מוטלת בסלון הבית בתוך שלולית דם גדולה, ורצפת הבית, קירותיו ופריטים רבים בו, לרבות בחדרה, מוכתמים בכתמי דם בולטים.

בהיעדר עדים לאירוע למעט הנאשם, ומשהנאשם מסר גרסה חלקית, שבה פגמים בולטים, כפי שיפורט להלן, אין בידינו מידע מלא על ההתרחשות שקדמה למותה של המנוחה. משכך נשענת הכרעת הדין על ראיות נסיבתיות. הזוועה שהתגלתה לעיניהם של אנשי כוחות ההצלה בעת כניסתם לדירה מדברת במידה רבה בעד עצמה, ועל פי הראיות שנאספו על ידם ועל ידי מומחי המכון לרפואה משפטית, ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת ממצאים עובדתיים משמעותיים הנדרשים לבירור האישום.

כבר עתה יובהר כי אין יסוד לדבריו של הנאשם לשכנתו כי המנוחה ניסתה להתאבד. הנאשם לא חזר על טענה זו בחקירתו במשטרה ובעדותו, ובאי-כוחו הבהירו בסיכומיהם כי זנחו טענה זו. עדותו של ד"ר קונסטנטין זייצב מומחה המכון לרפואה משפטית, שתפורט להן, וראיות שאינן פורנזיות, מפריכות אף הן את הטענה האמורה. למנוחה לא היו כוונות אוכדניות, לא בתקופה הרלוונטית לאירוע ולא ביממה שקדמה לו. נהפוך הוא, אף שהמנוחה הייתה נתונה במשבר בשל כישלון נישואיה לנאשם, היא הייתה מלאת חיים, עסקה רבות בעתידה, פעלה כדי לשפר את איכות חייה ואף תכננה תכניות ליום המזרחית, לסוף השבוע הסמוך ולימים הסמוכים שלאחר מועד האירוע. כך על פי דבריהן של אחותה לילי, עורכת הסדנה נחמה פרל ויפעת פנחסי, ממשתתפות הסדנה, שפגשו את המנוחה בערב האירוע והתרשמו ממצב רוחה הטוב. כך עולה מדבריהם שכתבה המנוחה ביומנה, לרבות ביום האירוע לאחר ששבה מהסדנה האמורה, וכך על פי דבריהם של קרובי משפחה וחברים.

אין חולק כי בפרק הזמן הרלוונטי נמצאה המנוחה בחברתם של הנאשם ובתה בלבד, ומשכך ומשנדחת הטענה כי המנוחה פגעה בעצמה, מתבקשת המסקנה היחידה, כי הנאשם הוא

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שדקר את המנוחה, וגרם בכך למותה. כאמור ההגנה אינה חולקת על כך שהנאשם גרם למותה של המנוחה, ומתמקדת בטענה כי יש להרשיעו בעבירות חמורות פחות מזו שבה הואשם.

53. במרכזה של ההכרעה העובדתית ראיות פורנזיות שנאספו בזירת העבירה, בגופתה של המנוחה ובגופו של הנאשם. ייאמר כבר עתה כי חלקים נרחבים בעדותו של מומחה הזירה פקד צולנג, שלהם הקדישה המאשימה תשומת לב רבה כדי לבסס עליהם, לצד ראיות אחרות, את יסוד ה"אכזריות המיוחדת", משקלם נמוך ומשכך חשיבותם להכרעת הדין אינה גבוהה. לאחר קביעת ממצאים בנוגע לראיות הפורנזיות, תובא התייחסות לאמרותיו של הנאשם בזירת העבירה, בחקירתו ובעדותו בבית המשפט, וקביעת ממצאים בנוגע לגרסתו על פי נסיבות מסירתה, מידת התאמתה לראיות מהימנות ומידת ההיגיון שבה.

54. ממצאים פורנזיים משמעותיים על ההתרחשות נשוא האישום עולים מחוות דעתו ומעדותו של ד"ר קונסטנטין זייצב. ד"ר זייצב, רופא משנת 1985 ובעל ניסיון ברפואה משפטית משנת 1989, מסר עדות משכנעת, שממצאיה ומסקנותיה אינם שנויים במחלוקת בין הצדדים.

...

56. אשר לשעת האירוע ולשעת המוות, בחוות דעתו של ד"ר זייצב צויין כי לא ניתן לקבוע על סמך ראיות פורנזיות את השעה שבה אירעו מעשי האלימות האמורים, וכן לא ניתן לקבוע את שעת המוות.

57. ...

58. אשר לאפשרות כי עובר למותה פגעה המנוחה בעצמה בניסיון ליטול את חייה, בהשלמה לאמור לעיל (בסעיף 52) יצוין כי ד"ר זייצב קבע כי מיקומן של הדקירות, בין היתר בחלקי גוף שאליהם מתקשה אדם להגיע, ריבוי וגייוון, מפריכים אף הם את האפשרות כי המנוחה פגעה בעצמה עובר למותה.

מכאן נעבור לבחינת כתמי הדם שנמצאו בזירה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

59. פקד אמיר צולנג, "מומחה זירה" מהחטיבה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל, רכש את ניסיונו ממעורבות בחקירת כמאתיים זירות עבירה בתשע השנים האחרונות שבהן הוא עובד ביחידת "המעבדה הניידת". פקד צולנג, רוקח במקצועו, רכש בעת לימודיו השכלה חלקית בכימיה ובביולוגיה. את ניסיונו בתחום ניתוח כתמי דם, נושא העומד במרכז חוות הדעת (ת/32), רכש העד באמצעות הכשרה מקצועית בת שבוע בתחום זה ומניסיונו הרב כאמור לעיל. חוות הדעת בתיק זה היא הראשונה שהגיש.

בחוות דעתו ובעדותו הפגין פקד צולנג בקיאות בתחום זירות עבירה וניתוח כתמי דם. בניגוד לנטען על ידי ההגנה, התרשמנו כי את מסקנותיו ביסס העד על בחינה יסודית ומעמיקה של הממצאים. מדובר באיש מקצוע מהימן, שהקפיד להבחין בין מסקנות ב"סבירות גבוהה מאוד", לאלה שדרגתן "סבירות גבוהה", לצידם של "תרחישים אפשריים", שאינם עולים כדי מסקנה. עם זאת, כפי שיובהר להלן, יש קושי רב בקבלת חלק מהמסקנות שהעד מציע.

60. ההגנה טוענת כי חוות דעתו של פקד צולנג מתאפיינת ב"ניסיון לשוות נופך מדעי לעדות שהיא למעשה השערה וסברה. אין לפקד אמיר צולנג כל יתרון על עיני בית המשפט הנכבד בראיית הזירה... 'ניתוח כתמי דם' לא הוכר בפסיקת בית המשפט העליון כתחום מומחיות".

61. סעיף 20 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, המבטא חריג לכלל האוסר על קבלת עדות סברה, קובע כלהלן:

"בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה, בכתב, חוות דעת של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית".

בית המשפט העליון דן ביישום הוראת חוק זו, ובתוך כך בחן את התנאים לקבילותה של ראיה מדעית ואת אלה הנדרשים לראיה שבידיעה מקצועית.

בע"פ 9724/02 מוראד אבו חמאד נ' מדינת ישראל (22.10.2003) נקבע:

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

"על בית המשפט להשתכנע כי התאוריה המדעית, או הנחות היסוד שעל פיהן נערכות הבדיקות מבוססות ומקובלות בעולם המדעי... שומה על בית המשפט לבחון יסודות מספר ולהשיב על שאלות אחדות עד שיתיר לראיה מדעית להיות ראייה קבילה וראויה בהליכי משפט. האם מקובלת התאוריה בקרב הקהילייה המדעית שלעניין, ועד כמה מקובלת היא? מהו שיעור הטעויות הידוע או הפוטנציאלי? האם הבדיקה שנערכה במקרה הספציפי הייתה בדיקה אמינה וראויה?"

בע"פ 1620/10 מצגורה נ' מדינת ישראל (3.12.2013), שדן בהרחבה בשאלת קבילותה ומשקלה של ראייה על השוואת טביעות נעל, הושם הדגש בין היתר על הצורך בהוכחת מסד נתונים סטטיסטי שבאמצעותו ניתן לעמוד על רמת השכיחות של סימנים המופיעים בסוליית נעל, כדי לקבוע את מידת הייחודיות שלהם. אשר להבחנה בין ראייה מדעית לראייה שבידיעה מקצועית, קבע בית המשפט העליון (כבוד השופט ניל הנדל) כלהלן:

"גם אם נגדיר את המומחה לטביעות נעל כמי שמעיד על ידיעה מקצועית – קמה ומזדקרת השאלה מהן ידיעותיו, והאם בית המשפט רשאי לסמוך עליהן. בל נשכח כי מומחה לטביעות נעל מחווה את דעתו באופן קונקרטי לגבי טביעת נעל מסוימת של חשוד ספציפי. עדותו לא נועדה רק להציג בפני בית המשפט רקע כללי. חוזרים אנו אפוא לשאלה האם מסקנותיו הקונקרטיות של המומחה הן מהימנות וניתן להישען עליהן."

בע"פ 7939/10 זדורוב נ' מדינת ישראל (5.11.2020) קבע בית המשפט העליון פה אחד כי בעניין שלפניו אין לקבוע ממצאים על בסיס חוות הדעת שהוגשה על ידי התביעה בעניין התאמת טביעות נעל. אגב כך התייחס בית המשפט לשאלה האמורה.

כבוד השופט יצחק עמית קבע כלהלן:

"כאשר אנו עוסקים בדנ"א או בזיהוי חומרים והרכבם – ענייננו במדע. כאשר אנו עוסקים בפיענוח תצ"א, פענוח תצלום רנטגן והדמייה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

השוואת תרמילים וקליעים, השוואת טביעות נעליים, השוואת טביעות צמיגים והשוואת כתבי יד – כל אלה עניינים שבמומחיות. אכן, המומחיות בהשוואת כלי נשק או בהשוואת טביעות נעליים היא מומחיות בתחום הפורנזי, אך אין מדובר במדע פורנזי... דומני כי רובם ככולם של תחומי המומחיות העוסקים בהשוואה, ייכשלו כבר במבחן הראשון של Daubert, הקובע כי על השיטה המדעית לעמוד בעקרונות ההפרכה של קארל פופר. זאת, מן הטעם הפשוט שאין מדובר בתיאוריה מדעית הניתנת לניסוי, הוכחה והפרכה, אלא מדובר במומחיות המבוססת בעיקר על ניסיונו והכשרתו של המומחה. ... בעניין מצגורה עמד השופט הנדל על הצורך בסטטיסטיקה. אנו נזקקים לסטטיסטיקה כאשר אנו עוסקים בעניין שבמדע כמו DNA... אך אין מקום לסטטיסטיקה כאשר ענייננו במומחיות הנוגעת להשוואה. כאשר מונחות לפנינו שתי תמונות של אנשים ואנו נדרשים לומר אם מדובר באנשים דומים או זהים, אין מקום לסטטיסטיקה... כך גם המומחיות הנוגעת לתחום השוואת נעליים. בסופו של יום, מדובר בראיה נסיבתית גרידא, שעוצמתה ומשקלה תלויים במידת הדמיון והזהות שהמומחה מביא בפני בית המשפט, ואין חולק כי מדובר בראיה שכוחה חלש מזה של ראית דנ"א או טביעת אצבע. כאשר עד מספר כי הרוצח לבש חולצה צהובה, מכנסיים שחורים וחסורה לבנה, והחשוד לבש אותם בגדים, איננו נדרשים לשאלה מה שכיחות החולצות הצהובות, המכנסיים השחורים והחסורות הלבנות באוכלוסייה. ענייננו בראיה נסיבתית גרידא שמשקלה יבחן על פי מכלול הראיות".

כבוד השופט יורם דנציגר חלק על עמדה זו וקבע:

"מקובל עלי שיש להבחין בין 'מומחיות' לבין 'מדע', הרי לא כל נושא שבמומחיות הוא מדע בהכרח. ואולם, במקרה דנן המומחים העוסקים בתחום הם שטוענים כי יש ביכולתם לתת תוקף אובייקטיבי למסקנותיהם וכי מסקנות אלה ניתנות לבדיקה ולהפרכה... חוששני כי במקרים שבהם יתעורר קושי בביסוס תוקפה המדעי של ראיה, 'הפתרון' לכך יהיה בעקיפת הדרישה לביסוסה בהתאם למבחנים המקובלים

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לראיות מדעיות... הגם שמדובר בראיה 'המתיימרת' להיות בעלת תוקף מדעי. זאת, באמצעות הקביעה כי כלל לא מדובר בראיה מדעית אלא בראיה נסיבתית 'רגילה' ולפיכך לא יידרש המומחה להוכיח את עמדתו בצורה המקובלת ודי יהיה בהתרשמות כללית מעדותו.

יתר על כן, אני סבור כי הפתרון של חברי, בהבחנה בין מומחיות לבין מדע, אינו נותן מענה מלא לקשיים שנדונו בעניין מצגורה ובחוות דעתי... בהיעדר סטנדרטיזציה ובהיעדר כלים מקובלים לבחון את מסקנותיו של המומחה, קיים קושי בקביעת המשקל על יסוד 'התרשמות כללית', בוודאי בנסיבות שבהן הוא מציג את הראיה כראיה מדעית. בסופו של יום, גם אם נתייחס לראיה זו כראיה נסיבתית גרידא, קביעת משקלה עדיין תתבסס באופן בלתי מבוטל על קביעותיו של המומחה, הנעשות במידה רבה בחלל ריק".

כבוד השופט צבי זילברטל נמנע מלקבוע עמדה בשאלה האמורה, וציין כלהלן:

"השאלות שהעלה השופט נ' הנדל בענין מצגורה אכן מטרידות, שכן לפנינו מומחה האמור לשכנע את בית המשפט לאמץ ראיה מפלילה, כאשר קיים קושי מובנה להעריך את מסקנותיו בהיעדר אמת מידה אובייקטיבית מקובלת העומדת ביסוד אותן מסקנות. ודוק - ענייננו במומחה המביא עמו, לעומת עד 'רגיל', 'ערך מוסף' מסוים הנובע ממומחיותו. אין לקבל את אותו 'ערך מוסף' שבמומחיות כנתון שאין להרהר אחריו, וראוי לברר האם ניתן לאשש ענין זה בדרכים המקובלות לאישוש מסקנות שבמומחיות, כגון באמצעים סטטיסטיים...

לעניין זה ראוי להבחין בין מקרים בהם האישוש האמור הוא אפשרי (על ידי עריכת בדיקות וניסויים כמקובל במדע והשגת סטטיסטיקה שתצביע על תקפות התוצאות) לבין מקרים בהם אישוש זה אינו אפשרי או אינו מעשי. במקרים אחרונים אלה יש, להשקפתי, להישמר משלילת כל משקל מחוות הדעת. במקרים אלה אכן נדרשת גישה זהירה וחשדנית, שתבחן, בין היתר, מדוע נמנע המומחה (או נמנעו העוסקים בתחום) מלערוך בדיקות לצורך תיקוף חוות דעתו".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

בע"פ 9232/18 טוטיקוב נ' מדינת ישראל (5.11.2020) הועלתה טענה כי לא ניתן להתבסס על חוות דעת של איש מז"פ ביחס לכתמי דם שנמצאו בדירה, בעיקר מן הטעם שתחום כתמי הדם לא הוכח מדעית; כי מומחיות כזאת אינה מוכרת בפסיקה; וכי לא הוכחה דרך הסקת המסקנות בתחום זה. בית המשפט העליון קבע כי "בתיק זה על נסיבותיו אין מקום או צורך לדון בסוגיה זו לעומקה או לטעת בה מסמרות", והוסיף כי "אכן השאלות שהעלה הסנגור ביחס לתחום המומחיות של 'ניתוח תצורת כתמי דם' – שאלות הן".

62. רבים מתחומי המומחיות הפורנזית עניינם בהשוואת סימנים לצורך זיהוי מעורבים בזירת עבירה, או פריטים ששימשו בה. מומחיותם של העוסקים בכך נרכשת באמצעות ניסיון מצטבר, שלהם ושל עמיתיהם. תחום ניתוח כתמי דם נמנה על חלק אחר של עולם המומחיות הפורנזית, ומטרתו קביעת ממצאים באשר להתרחשות שאירעה בזירת עבירה.

חוות דעת המוגשות בתחום כתמי דם, לרבות זו שהוגשה בתיק שלפנינו, מערבות לעיתים שאלות שבמדע עם שאלות שבידיעה מקצועית. כך בנוגע לפרק הזמן החולף מפציעתו של אדם עד ליציאת דם מגופו; עוצמת יציאת הדם מפצע – מנזילה עד קילוח עוצמתי; ומשמעותם של כתמי מריחה וניגוב הנראים בזירה, והיכולת להסיק מעצם הימצאותם בזירה מסקנות חד-משמעיות על ההתרחשות.

סוגיות אלה ונוספות הנזכרות בחוות דעת בתחום כתמי דם, מערבות כאמור שאלות שבמדע וידיעה מקצועית, ולשם ביסוס מסקנות על פיהן נדרשת הנחת תשתית מקצועית ממשית. תשתית כאמור לא הונחה לצורך ביסוס חלק מהמסקנות הנטענות בחוות הדעת שלפנינו.

63. אין די בכך כדי לקבל את טענת באי-כוח הנאשם, כי אין לקבוע ממצאים עובדתיים כלשהם על בסיס ניתוח כתמי דם. מאמרים ודוחות בין-לאומיים שהגישה ההגנה, כדי לתמוך בטענתה האמורה עוסקים בעיקרם באמינות ניתוח כתמי דם בהיבט של סיווג וזיהוי סוג כתם הדם – קביעה אם מדובר בהתזה, מריחה, טפטוף, דם מועבר וכו'. נטען בהם בין היתר כי מדובר בדיסציפלינה שהיא מטבעה עניין שבמומחיות ופחות עניין שבמדע, שכן היא מושפעת מאינפורמציה נוספת

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שאליה נחשף המפענח ואינה מסתמכת רק על נתונים מדעיים. בשל מאפייניה אלה והקושי המובנה להפריד בין קביעה בנוגע לסוג כתם הדם (classification) לבין שחזור כיצד הדם הגיע למקום שבו נמצא (reconstruction), הודגש כי על בית המשפט לבחון ולשקול עדויות בנידון בזהירות יתרה.

כמו כן בחלק מהספרות האמורה נטען כי יש להיזהר במתן משקל רב לחוות דעתו של איש המז"פ בכל הנוגע להבנתו את מהלך הדברים בזירת האירוע על פי הממצאים שנמצאו בה ("understanding the mechanism by which the stains were deposited"), וכי קיים קושי בדיסציפלינה של ניתוח כתמי דם, נוכח הגבול המטושטש כאמור לעיל בין תהליך סיווג כתמי הדם בזירה לבין תהליך שחזור הזירה (pattern classification and scene reconstruction). מובן כי הזהירות הנדרשת בהסקת מסקנות על פי ניתוח כתמי דם בזירה, אין פירושה הימנעות מוחלטת מהסתמכות עליהם לצורך קביעת ממצאים עובדתיים.

משנדחית טענת ההגנה בדבר אי קבילותה של חוות הדעת שהגיש פקד צולנג, יש לבחון את משקלן של המסקנות המוצעות בה, בין היתר לאורן של אזהרות אלה.

64. בטרם ניישם את האמור לעיל על הנטען בחוות הדעת שלפנינו, נפנה עוד לדו"ח הביניים של הוועדה הציבורית למניעת הרשעות שווא ותיקונו, מיום 21.3.2021 (אתר משרד המשפטים). עניינו של דו"ח הביניים – ראיות פורנזיות, ובו צוין כלהלן:

"בבסיס ניתוח כתמי דם עומדת ההנחה כי ניתן לשחזר את המנגנונים אשר יצרו את תצורות כתמי הדם בזירת עבירה בתנאים מבוקרים. תחום זה נשען בין היתר על תחומים מדעיים מקובלים כגון פיזיקה וטריגונומטריה, אך בעיקרו מוגדר כעניין שבמומחיות הנשען על ניסיונו המקצועי של המומחה. האקדמיה הלאומית למדעים קבעה כי היבטים מסוימים של תחום זה, שנועד לסייע לרשויות האכיפה להבין כיצד בוצעה העבירה, זכו לביסוס במחקר. כך למשל, יש אפשרות לומר, על סמך דפוסים מסוימים בנתזי הדם, האם דם ניתז במהירות או באיטיות. עם זאת בדוח נקבע כי למרבית המסקנות שמומחים מבקשים לגזור מניתוחים מסוג זה אין בסיס במחקר המדעי, ולכן השימוש בשיטה זו חייב להיות זהיר".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

...

70. את מסקנתו השישית של העד, ולפיה ממצאי הזירה "אינם תומכים" בגרסת הנאשם כי המנוחה דקרה אותו בעת שישב על ספת הסלון, יש לקבל. טענת הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם כתם חסר דם על הספה, ועם היעדר סימני מאבק במקום. כאמור בעדותו של מומחה הזירה, ניתן לצפות כי הנאשם, אילו נדקר על ידי המנוחה כשהוא יושב על הספה, היה נאבק בה באופן שהיה מותיר סימני דם במקום ישיבתו הנטען, ואף היה גורם לנפילתם של החפצים הסמוכים, ובהם שידה עם מדפי זכוכית עמוסת פריטים ושידת עץ עמוסת חפצים בקיר המטבח הסמוך. העד ציין עוד כי בסמוך לספה "נותר עומד" שטיח מגולגל, וצמד כפכפים "נותר בצורה מסודרת על הרצפה". מהמקובץ עולה כי אף שאין בממצאי הזירה כדי להפריך את טענת הנאשם האמורה, מובן כי אין בהם כדי לתמוך בה.

71. לצידן של מסקנות אלה עולה מחוות הדעת כי בעת דקירתה או לאחר מכן, שהתה המנוחה בחדר הילדים ובסלון וכן במעבר הקצר שביניהם. למעט מקומות אלה, אין ראיה לכך כי המנוחה שהתה בעת דקירתה או לאחריה במקומות נוספים בדירה.

72. עוד עולה מחוות הדעת כי על יומנה של המנוחה ת/22(א) אותרו טביעות אצבע וכתמי דם של הנאשם, ומשנקבע כי למעט הנאשם וביתם של בני הזוג לא נכח איש בדירה, יש לקבוע כי הנאשם הוא שתלש את דפיו האחרונים של היומן.

73. אשר לחתכים שנמצאו בגופו של הנאשם, יש לאמץ את דבריו של ד"ר חן קוגל, מנהל המכון לרפואה משפטית, ולפיהם נוכח מאפייניהם של החתכים ובין היתר היותם שטחיים וחלקם מקבילים זה לזה, קיימת "סבירות גבוהה מאוד שמדובר בפציעה עצמית". לא נעלם מעינינו כי הנאשם נבדק על ידי ד"ר קוגל לאחר שפצעו נתפרו. ואולם אף על פי כן מדובר בממצא מובהק ומשכנע שאינו מותיר מקום לספקות.

ד"ר קוגל הוסיף כאמור כי פגיעות באיברים חיוניים עלולה כמובן לגרום למותו של אדם, עם זאת לא ניתן לקבוע אם הייתה סכנה לחייו של הנאשם כתוצאה מפציעותיו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

74. ומכאן לגרסת הנאשם.

בעדותו מסר הנאשם כי המנוחה נהגה לתקוף אותו פיזית בסטירות שהטיחה בפניו, דחיפות והצמדת ראשו לחלון מכוניתם; נהגה לפגוע בו מילולית באופן משפיל, לרבות בנוכחותם של אחרים; שלטה בו, הגבילה אותו בקיום תחביביו ומנעה ממנו להיפגש עם אחרים; נהגה לצעוק ולהטיח חפצים בעת ששהו בביתם; ונהגה לתקוף את בתה במכות על ידיה בתגובה לכך שהילדה משכה בשיערה של המנוחה בעת שינקה.

אשר לאירוע נושא האישום, טען הנאשם כי נדקר במפתיע על ידי המנוחה כמה פעמים בצד ימין של גופו, דבר שגרם לאובדן דם רב; המנוחה נבהלה מהדקירה, טיפלה בנאשם שטפה במקלחת את פצעיו ועטפה אותו בסדין; המנוחה הסתירה מפניו את מכשירי הטלפון של שניהם כדי למנוע ממנו להזעיק עזרה; הנאשם והמנוחה שתו אלכוהול רב, ומשום כך היה הנאשם שיכור והוא אינו זוכר דבר מההתרחשות שאירעה לאחר מכן.

75. את עיקרה של הגרסה האמורה מסר הנאשם לראשונה בחקירתו במשטרה ביום 26.2.2020 (ת/16), כשלושה חודשים וחצי לאחר הגשת כתב האישום ולאחר שהתאפשר לו לעיין בחומר החקירה. עד להגשת כתב האישום, ב-14 חקירות, שכולן מתועדות בתיעוד חזותי וקולי, סרב הנאשם להשיב על שאלות, אף שניתנו לו כאמור שפע של הזדמנויות לכך.

בחקירות שנערכו בין 4.10.2019 ל-6.11.2019, הציגו אנשי המשטרה לנאשם שאלות על האירוע, תחילה שאלות כלליות, ועם חלוף הזמן – שאלות מפורטות הכוללות הצגת ראיות. בכל ההזדמנויות האמורות בחר הנאשם בשתיקה מוחלטת.

את כבישת הגרסה ניסה הנאשם להצדיק במצבו הרפואי בעת החקירה. בכל אחת מהחקירות האמורות טען בפני חוקריו כי אף שהיה רוצה להשיב על שאלות, אין הוא מסוגל לכך משום שהוא חש כאבים וטשטוש, וכך טען גם בעדותו. עיון בתמלילי הודעותיו מעלה כי על השאלות שהוצגו לו ב-14 החקירות האמורות השיב הנאשם בדרך אחידה: "איי איי", "כואב לי" וכדומה. למאות

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

השאלות שהוצגו לו בחקירותיו השיב הנאשם בנוסח האמור, ונמנע מכל התייחסות לאירוע, או לעצם אזכור שמן של המנוחה ושל בתו. כך נהג הנאשם ביום 4.10.2019 בעת שנמצא בחדר ההתאוששות בבית החולים הדסה, לאחר ניתוח שעבר באותו יום לאיחוי פצע דקירה בבטנו, וכך גם נהג בימים ובשבועות שלאחר מכן, כשנחקר בבית החולים הדסה, ולאחר שהועבר להשגחה במר"ש בבית המעצר ניצן.

את הסברו לכבישת הגרסה, ולפיו בשל מצבו הרפואי "לא הצליח לדבר", יש לדחות. מראיות שהוגשו בהסכמה – דבריהם של רופאים שטיפלו בנאשם ורישומים רפואיים בדבר הטיפול בו וכן מעדותם של אנשי המשטרה שחקרו אותו, עולה כי הנאשם היה במצב רפואי שהוגדר "קל", ובחלוף יום אחד של התאוששות מניתוח לאיחוי פצע בבטנו, היה כשיר לחקירה. תרופות ומשככי כאבים שניתנו לנאשם בעת אשפוזו לא פגעו לדברי רופאיו בכשירותו להיחקר. רופא מר"ש שטיפל בנאשם אמר בהודעתו: "הוא מדבר איתי בכל בוקר בצורה ברורה ומובנת, אני לא חושב שיש לתרופות האלה שום השפעה וכולה תרופות נגד כאבים...". ולעניין תלונותיו של הנאשם והתנגדותו לחקירה, אמר הרופא: "המצב הבריאותי לפי המדדים, בדיקות המעבדה שמבוצעות כאן ולפי התרשמותי הכללית אתו, אין לזה שום הסבר וזה לא קשור. מצבו די טוב... (ת/50).

הדעת נותנת כי ביום 5.10.2019, למוחרת הניתוח שעבר, היה הנאשם מסוגל להשיב על שאלות החוקרים ולעמוד בחקירה קצרה. הדבר נתמך כאמור לעיל בעמדתם של הרופאים המטפלים ובתיעוד רפואי שהוגש כראיה. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות שיש בהן להפריך טענה זו, ונראה כי טיעוניהם של באי-כוח הנאשם בעניין זה יפים לניסיון החוקרים לתשאל את הנאשם ביום 4.10.2019, היום שבו נותח כאמור, אך לא מעבר לכך.

שיחתו של הנאשם עם השוטרת נוי חזן, ששמרה עליו בבית החולים, תומכת אף היא בכך שביום 7.10.2019 היה כשיר לחקירה, ומוכיחה כי הנאשם נקט דרך מניפולטיבית של ניצול מצבו הרפואי כדי להתחמק ממתן תשובות ענייניות לשאלות שהוצגו לו. כאמור, ביום 7.10.201, שלושה ימים לאחר שנותח, בשעה 12:55, נחקר הנאשם בפעם השלישית על ידי אנשי משטרה, לאחר שרופאיו מסרו להם כי ביכולתו של הנאשם לשתף פעולה ולהשיב על שאלות. כמו בהזדמנויות אחרות, גם בחקירה זו טען הנאשם כי הוא מטושטש וגופו כואב ובשל כך אין ביכולתו להשיב

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לשאלותיהם. בסמוך לשעה 13:20, בעת שהשוטרת האמורה השגיחה עליו, ניהל הנאשם שיחת חולין עם השוטרת, דיבר איתה על הרגלי אכילת בשר ועל בחירתה להיות שוטרת, הביע בפניה את הערכתו כי היא מתאימה לעבוד כמורה, וסיפר לה על קשרי העבודה שלו כמדריך נוער בסיכון עם תחנת המשטרה שבה היא עובדת. מובן כי התרחשות זו אינה עולה בקנה אחד עם התנהגותו של הנאשם בחקירות ועם תשובותיו לכל השאלות שנשאל בנוסח כמעט זהה של הבעת כאב ותו לו. שיחה זו, שאותה יזם הנאשם, התרחשה דקות אחדות לאחר שחוקריו יצאו מחדרו בתום חקירה שבה לא שיתף פעולה עימם, ולאחר שלא השיב על שאלות ולו הבסיסיות ביותר בטענה כי אין בכוחו לעמוד בכאבים ובטשטוש שחש.

בעדותו של הנאשם ובסיכומי ההגנה לא ניתן הסבר לפער הבולט בין טענת הנאשם לחוסר כשירותו לחקירה, לעמדתם של רופאיו בעניין זה ולשיחתו האמורה עם השוטרת הממחישה פער זה.

זאת ועוד, ככל שחלפו הימים פג טעמה של טענה זו, ומובן כי ביום 6.11.2019, למעלה מחודש לאחר הניתוח האמור, כשהנאשם כבר נמצא במר"ש לצורך מעקב אחר איחוי הפצע האמור, לא הייתה עוד כל הצדקה להימנעותו המוחלטת משיתוף פעולה עם חוקריו.

גם לאחר הגשת כתב האישום ניסו החוקרים פעמים נוספות לקבל את גרסתו לאירוע. בשתיים מהזדמנויות אלה, שאירעו כחודשיים לאחר הגשת כתב האישום, סרב הנאשם להשיב על שאלות וטען כי הוא עושה זאת בהנחיית באי-כוחו – דבר שלא טען בעדותו – ובהזדמנות השלישית, ביום 26.2.2020, מסר כאמור לראשונה את גרסתו האמורה, שאף היא לוקה בהיותה חלקית, באופן המותיר את רוב רובם של פרטי האירוע ללא התייחסות מצידו.

כמי שהציג את האירוע שבו איבדה אשתו את חייה כאירוע טראגי שעליו הוא מביע צער, ניתן היה לצפות כי בהזדמנות ראשונה ימסור הנאשם את גרסתו, ישטח לפני חוקריו את ההתרחשות העובדתית, וככל שבפיו טענת הגנה – יעלה אותה ללא שיהוי. תחת זאת נהג הנאשם כמי ש"שומר על הקלפים צמודים לחזה", ואף שהובהר לו פעמים רבות כי שתיקתו עשויה לשמש כנגדו בבית המשפט, נמנע מלמסור את גרסתו בטרם עיין בחומר החקירה. במאמר מוסגר יצוין כי שיחת החולין

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שקיים הנאשם עם השוטרת, אף היא אינה עולה בקנה אחד עם המצב הנפשי המצופה ממי שעבר אירוע נורא ארבעה ימים לפני כן, עם תחושת אבל על מותה של אשתו שנקברה יומיים לפני כן ועם דאגה לגורלה של ביתו.

בהיעדר הסבר לכבישת גרסה, מובן כי משקלה של גרסת נאשם הנמסרת לראשונה לאחר שמתאפשר לו לעיין בחומר החקירה נמוך. כפי שנקבע בפסיקה "ערכה ומשקלה של עדות כבושה מועטים ביותר, כל עוד העד לא נתן הסבר מניח את הדעת לשאלה מדוע כבש את עדותו ומדוע החליט לחושפה בשלב מאוחר" (ע"פ 4297/98 הרשטיק נ' מדינת ישראל (10.9.2000)).

מטרתו של הנאשם בחקירותיו הייתה להרוויח זמן, להימנע בכל דרך ממסירת גרסה ולו בסיסית ולהכשיל את חקירת המשטרה. כל אמירה של הנאשם בעת חקירתו, כל התייחסות לדברי החוקרים וכל תגובה לשאלותיהם, נועדו לסכל את מטרת היחידה החוקרת לקבל את עמדתו באשר לאירוע שקדם למעצרו. סירובו המוחלט של הנאשם להשיב על שאלות, וכן סירובו למסור טביעות אצבע ולהיבדק על ידי רופא משפטי בתואנות שונות, מטילים צל כבד על מהימנותו ועל מניעיו בחקירה. לא ניתן על ידי הנאשם ובאי-כוחו הסבר מניח את הדעת להתנהלות זו, ובעיקר לכבישת הגרסה במשך זמן כה רב. על כך יש להוסיף, כי גרסתו של הנאשם חלקית ביותר ולוקה בחוסר התייחסות לפרטים בסיסיים, כפי שיפורט להלן.

76. זאת ועוד, גם בגרסה שמסר לאחר הגשת כתב האישום (ת/16) נמנע הנאשם מלהשיב על שאלות רבות, ולראשונה התייחס לשאלות אלה בעדותו.

כך, לשאלה מהו הרקע לדקירתו על ידי המנוחה והאם יש סיבה שהמנוחה תעשה כן, השיב הנאשם "לאחר התייעצות עם עורכי הדין שלי אני לא יכול להגיב על העניין הזה" (ת/17 עמ' 7).

בנוסח דומה השיב הנאשם גם לשאלה מדוע לא הזעיק עזרה לאחר דקירתו. משהטיח בו החוקר: "מה יש בשאלה הזאת? מה יש בה? מה מיוחד בשאלה הזאת שאתה לא יכול להשיב עליה?... שאלה פשוטה. מדוע לא ביקשת עזרה או פנית לעזרה, לאחר שאתה מאבד לדבריך הרכה דם?"; חזר הנאשם על הנוסח האמור.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

הנאשם חזר על תשובה אחידה זו גם במענה על שאלות אחרות: מה הרגיש לאחר הדקירה? האם חש כאב? מה אמר למנוחה לאחר שדקרה אותו? כיצד זה שלא פנה לקבלת עזרה במשך שעות רבות עד למוחרת בשעות הערב, כשבפרק זמן זה הוא מאבד לטענתו דם רב? מה מקורן של החבלות שנמצאו על גופתה של המנוחה? ועוד.

בחקירתו לא טען הנאשם כי אין בידו להשיב לשאלות אלו משום שהוא אינו זוכר את שאירע, כפי שטען בעדותו; הטעם שהציג להימנעות ממתן תשובות היה כי לצורך כך עליו להתייעץ בבאי-כוחו – טעם שכאמור לא נזכר בעדותו.

גם כשנשאל בחקירתו על נסיבות הגעתו לבית שכנתו כשביתו בידיו, סירב הנאשם להשיב לשאלה מהטעם שקודם לכן עליו להיוועץ בבאי-כוחו.

מהמקובץ עולה כי בעדותו השמיע הנאשם לראשונה את גרסתו בנוגע לוויכוח שקדם לדקירתו על ידי המנוחה; את הטענה כי לאחר דקירתו הסתירה מפניו המנוחה את מכשירי הטלפון; וכי ביודעין נמנע מקבלת עזרה אף שאיבד דם רב. כך גם בנוגע לנסיבות התפכחותו משכרותו, חיפוש ביתו בדירה והיציאה עמה לבית השכנים – את גרסתו בנוגע לפרטים אלה השמיע הנאשם לראשונה בבית המשפט. גם את טענתו כי בזמן אמת סיפר לליאת פריימן, אחותה של המנוחה, על אלימות שהמנוחה נוקטת כלפיו העלה הנאשם לראשונה בעדותו, ובאי-כוחו נמנעו מלהציג לעדה שאלות בעניין זה בחקירתה הנגדית.

חוסר מהימנות גרסתו של הנאשם, עולה אף מאי מסירת פרטים כלשהם על ידו, לרבות בעדותו, על מצבה של ביתו בשעות הרבות ששהתה בחברתו בדירה כשגופת אימה מוטלת בתוך שלולית דם בסלון, וכתמי דם רבים נמצאים בדירה. הנאשם אף נמנע מלמסור פרטים על פרק הזמן המידי שקדם לצאתו מהבית אל בית השכנים כשביתו בידיו, והותיר ערפל גמור גם בנוגע לפרק זמן זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

עיון בהודעתו של הנאשם ת/16 מעלה כאמור לעיל, כי הנאשם לא הכחיש בהודמנות זו כי דקר את המנוחה, אף שלא הודה בכך במפורש. משהתבקש בחקירתו הנגדית להסביר את חוסר הבהירות בהודעתו, טען כי אינו זוכר כי התבטא כנטען.

77. נוסף על כך עומדת גרסתו של הנאשם בסתירה לראיות אחרות.

כך, דבריו כי המנוחה שבה בערב האירוע לביתם כשהיא במצב רוח רע במיוחד, נסתרת על ידי שורה של עדות שפגשו אותה דקות אחדות לפני כניסתה לביתה, והתרשמו כי מהסדנה האמורה יצאה המנוחה בתחושה אופטימית ובמצב רוח טוב.

דברים שכתבה המנוחה ביומנה לאחר שובה מהסדנה, אשר נמצאו במקורם ונתפסו על ידי המשטרה, עולים בקנה אחד עם התרשמות זו, ובהם ביטאה המנוחה את מחשבותיה האופטימיות לעתיד. המנוחה כתבה ביומנה דברים נוספים על דפים שנחשפו ממנו. ואולם אין לקבוע ממצאים על פי שחזור דברים אלה, נוכח קביעת מומחית מז"פ כי מדובר ב"פענוח אפשרי בלבד".

הכחשתו של הנאשם כי נגע ביומנה של המנוחה נסתרת בממצאים פורנזיים שהוגשו בהסכמה, ומהם עולה כי טביעות אצבעותיו ודמו נמצאו על דפי היומן. משכך, ונוכח היותו המבוגר היחיד שנמצא עם המנוחה בדירה בעת ההתרחשות, יש לקבוע כי הוא שתלש את דפי היומן החסרים. הנאשם לא הסביר התרחשות זו ולא נתן לה כל הסבר.

הנאשם גם לא הסביר מדוע למרות טענתו כי הוא והמנוחה שתו לשוכרה בין היתר מבקוקי בירה, בקבוקים כאמור לא נמצאו במקום. כמו כן לא עלה בידיו של הנאשם להסביר את הכחשתו בתשובתו לאישום כי קינא למנוחה וכי היה מודע לרצונה להיפרד ממנו – דבר שהוכח בשיחות הוואטסאפ ביניהם.

על כך יש להוסיף את דבריו הכוזבים של הנאשם לשכנתו, כי הוא והמנוחה ניסו להתאבד. בעת מסירת גרסתו לראשונה, לאחר שהתאפשר לו לעיין בחומר החקירה, זנח כאמור הנאשם טענה זו, ומסר פרטים שאינם עולים בקנה אחד עם דבריו אלה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

78. אשר להיגיון הפנימי של הגרסה, לא עלה בידי הנאשם ובאי-כוחו ליישב את הטענה כי המנוחה דקרה אותו דקירות עמוקות בבטנו באופן שגרם לדימום רב והטיחה בו כי מגיע לו למות, עם הטענה כי טיפלה בו, שטפה את פצעיו ועטפה אותו.

כמו כן, לא הוסבר על ידי הנאשם מדוע חרף אובדן דם רב והחשש כי חייו בסכנה לא הזעיק עזרה במשך שעות רבות, לא יצא מפתח ביתו כדי לקבל סיוע משכניו המתגוררים באותו בניין או בבניינים הסמוכים, ותחת זאת בחר לשתות לשוכרה.

79. גם בעניין הרקע לאירוע לא עלה בידי הנאשם להסביר מדוע חי חיים זוגיים עם המנוחה, אף שלטענתו החלה להתעלל בו בטרם נישואיהם, ומדוע לא נעתר ליוזמתה להיפרד ממנו ברוח טובה.

גרסת הנאשם בדבר מגבלות שהטילה המנוחה עליו והשפלתו לעיני אחרים, וכן בנוגע לאלימות שיטתית שנקטה לפי הטענה כלפיו וכלפי ביתם, אינה עולה בקנה אחד עם שורה של ראיות. בני משפחתה של המנוחה ומכריה לא רק שדחו מכול וכול את האפשרות כי המנוחה הרימה יד על אדם, אלא אף נדהמו למשמע הטענה האמורה כי נקטה אלימות כלפי הנאשם וכלפי בתה התינוקת, מסרו בעדותם כי מעולם לא שמעו דבר וחצי דבר על כך מהנאשם, במפורש או במרומז.

כך, דניאלה סלה, אימה של המנוחה, אף שהעידה על כעסה הרב של המנוחה על הנאשם ועל ביטוי שנתנה לכך במילים חריפות שהטיחה בו ובהזדמנות אחת – בהשלכת טבעת הנישואים וטבעת האירוסים שלה, הכחישה מכול וכול את הטענה כי המנוחה נקטה אלימות כלפי הנאשם או כלפי בתה, וממילא דחתה את הטענה כי הנאשם סיפר לה על כך בזמן אמת. בעדותה הביעה העדה זעזוע מעצם העלאת הטענות האמורות, ועמדה על כך שמדובר בשקר מוחלט.

לילי בן עמי, אחותה של המנוחה, דחתה אף היא את הטענה כי המנוחה נקטה אלימות כלפי "נפש חיה", ובמיוחד כלפי בתה וכלפי הנאשם, ועמדה על כך כי "מעולם לא הייתה אלימות מצידה

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

של מיכל סלה כלפי אף אדם... אין שום אלימות, אפס אלימות... הטענה הזאת היא מגוחכת". כך העיד גם ארז פוסלינסקי, חברה הקודם של המנוחה.

גם דורון חסידים, חברו של הנאשם, אף שמסר כי הנאשם סיפר לו בזמן אמת כי המנוחה "כועסת עלי, צועקת עלי, מקללת אותי", דחה את הטענה כי הנאשם סיפר לו שסבל מיחס עוין של המנוחה וממגבלות שהטילה עליו להיפגש עם אחרים, ובמיוחד שהמנוחה נוהגת לתקוף אותו.

כאמור, לליאת פריימן, שלטענת הנאשם שמעה מפיו בזמן אמת כי המנוחה נוקטת באלימות כלפיו, לא התאפשר להגיב לטענה זו משהנאשם העלה אותה לראשונה בעדותו ומשלא הוצגו לה שאלות על כך בחקירתה הנגדית.

גם מהודעות שהוגשו מטעם ההגנה – הודעותיהם של דוד סלה, אחיה של המנוחה, ורוני טנדלר, חברתה, עולה אומנם כי המנוחה צעקה על הנאשם, אך לא עולה מדבריהם כי נקטה אלימות כלפיו. כאמור, רוני טנדלר אף מסרה כי הנאשם בזמן אמת סיפר לה כי המנוחה מתנהגת אליו "בחוסר כבוד, ושהוא לא יודע איך להתמודד עם זה", אך לא סיפר לה שהיא נוקטת אלימות כלפיו או כלפי ביתם.

דבריהם של עדים אלה מהימנים עלינו. דברי חלקם הוגשו בהסכמה, ויתרתם, שהעידו בבית המשפט, הותירו רושם מהימן. אימה של המנוחה ואחיותיה נתנו בעדותן ביטוי לסערת הרגשות שהיו נתונות בה בשל האסון שפקד אותן. מעמד העדות היה קשה להן, וניתנה להן הזדמנות להשמיע בו מקצת מחשבותיהן על המנוחה. עם זאת, בדבריהן ניכרה הקפדה על הבחנה בין עובדות למסקנות, בין דברים שחוו בחושיהן, לדברים ששמעו מאחרים, וכן ניכר כי מבינות הן את חשיבותם של הדברים לצורך ההכרעה המשפטית. נוכח האמור יש להעניק לדבריהן של עדות אלה את מלוא המשקל.

כך גם עדותו של דורון חסידים, חברו של הנאשם, מתאפיינת בהקפדה על דיוק ובהיעדר כל מגמתיות. סברתם של באי-כוח הנאשם כי העד הושפע בעת עדותו ממשפחת המנוחה ומנוכחות אנשי התקשורת, אינה אלא ספקולציה חסרת בסיס.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

דבריהם של העדים האמורים נתמכים בתיעוד הרב שהוגש לבית המשפט בהסכמה: יומניה של המנוחה, רישומים עצמיים ומסרונים שהחליפה עם אימה ועם הנאשם. בכל אלה לא נמצא, לא בדבריה של המנוחה ולא בדבריו של הנאשם, ולו רמז על הגבלות שהטילה המנוחה על הנאשם או על אלימות שנקטה כלפיו או כלפי בתה. טענת הנאשם כי המנוחה הגבילה את מהלכיו וניסתה למנוע ממנו להיפגש עם אחרים אף היא חסרת כל בסיס, ונסתרת בדבריה של המנוחה בערב האירוע למנחת הסדנה נחמה פרל, שלה הציעה לקיים סדנת גברים שבה ישתתף הנאשם.

80. סיכומם של דברים, גרסתו של הנאשם, שנכבשה עת ארוכה ללא הסבר, כשבתקופה זו נהג הנאשם בחקירתו בדרך מניפולטיבית, אינה עולה בקנה אחד עם ראיות מהימנות, נסתרת בראיות כל אימת שניתן לבדוק את דבריו, וכן לוקה בחוסר היגיון פנימי.

הנאשם הותיר רושם עגום בעדותו. לא עלה בידי להסביר את כבישת גרסתו, את סתירתה לראיות מהימנות אחרות ואת חוסר ההיגיון הפנימי שבה. טענותיו של הנאשם מועלות יש מאין ללא בסיס ממשי בראיות.

נוכח נסיבות מסירת גרסתו של הנאשם והפגמים המרובים שנמצאו בה, משקלה של הגרסה אפסי, ואין לבסס עליה ממצאים כלשהם.

81. את הגרסה שמסר הנאשם בעדותו, יש לבחון לנוכח מסקנות אלה ולנוכח הראיות החיצוניות שפורטו לעיל.

את דבריו בנוגע לאירוע נשוא האישום, שבמרכזם הטענה כי בראשיתו של האירוע דקרה אותו המנוחה – יש לדחות. למעט דבריו חסרי המשקל, אין לתיאור שמסר הנאשם כל בסיס; אין הוא עולה בקנה אחד עם גרסתו הראשונה של הנאשם שהשמיע לשכנתו; ובמידה רבה אין הוא עולה בקנה אחד עם ראיות חיצוניות – דברים שכתבה המנוחה והיעדר כל נטייה שלה לאלימות, בוודאי לא לאלימות בדרגת חומרה קיצונית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

אשר לטענת הנאשם כי שתה לשוכרה בעת האירוע, שבה יורחב בפרק ההכרעה המשפטית להלן, נוכח משקלה האפסי של גרסתו, אין לבסס על עליה ממצא גם בעניין זה. זאת ועוד, את טענת השכרות לא העלה הנאשם ביום האירוע בעת שפנה אל שכנתו וסיפר לה כי הוא והמנוחה ניסו להתאבד, ולא בעת שאנשי ההצלה טיפלו בו. הוא העלה אותה לראשונה, כאמור לעיל, חודשים רבים לאחר מכן ולאחר שחומר החקירה נחשף לפניו.

משכך נסמכת טענה זו על הימצאותם של שלושה בקבוקי ויסקי ריקים בדירה. באי-כוח הנאשם מפנים לכך שבפיית אחד הבקבוקים האמורים נמצא DNA של הנאשם ומשני הבקבוקים הנוספים לא נלקחו דגימות. נוכח האמור יש לצאת מההנחה כי בקבוקי הוויסקי האמורים היו ברשות הנאשם, וכי הנאשם שתה מהם ויסקי בעיתוי כלשהו.

אין בכך כדי להוביל למסקנה כי הנאשם שתה את תכולתם של הבקבוקים – באופן מלא או חלקי – ביום האירוע. במיוחד אין בכך כדי להוביל למסקנה כי הנאשם שתה לשוכרה בטרם דקר את המנוחה, וכי שתייתם הביאה אותו למצב של חוסר הכרה וחוסר מודעות למעשיו, כנטען על ידו. זאת ועוד, משנדחתה טענת הנאשם כי ראשיתו של האירוע בדקירת המנוחה אותו, ממילא נשמט הבסיס תחת טענתו כי את האלכוהול שתה כדי להיטיב את תחושתו לאחר פציעתו. על כך יש להוסיף כי מאחר שלא נמצאו בקבוקי בירה מלאים או ריקים בדירה, הופרכה טענת הנאשם כי בנוסף לשתיית ויסקי שתה בירה.

ולבסוף, משלא עלה בידי ההגנה לבסס את טענתה כי הנאשם דקר את המנוחה למוות בהשפעת אלכוהול שצרך לפני דקירתה, נדחתה הטענה כי הנאשם דקר אותה עקב הימצאותו במצב של שכרות מלאה או חלקית, וכן נדחה הסברו למסירת גרסה חלקית להתרחשות, שכאמור אין בה כל התייחסות לרוב רובם של פרטי האירוע.

82. כך גם בנוגע לטענת הנאשם כי בתקופת נישואיהם התעללה בו המנוחה בדרך של השפלתו והטלת מגבלות עליו, ונהגה לתקוף אותו פיזית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

ברקע ההתרחשות נשוא האישום משבר זוגי עמוק, חילופי האשמות כבדים בין המנוחה לנאשם, ורצון של המנוחה להיפרד מהנאשם. מהראיות האמורות עולה כי עוד בטרם נישאו, וביתר שאת לאחר נישואיהם, התגלעו מחלוקות בין הנאשם למנוחה. ככל שחלף הזמן התגבשה עמדתה של המנוחה כי עליה להיפרד מהנאשם. מגבלות שהטיל הנאשם על המנוחה, גילויי קנאה אובססיביים כלפיה, התנהלותו בחוסר יושר ועוד הביאו את המנוחה להבנה זו, ולחתימתה להפסקת הקשר ביניהם בדרך מכובדת וברוח טובה ככל הניתן. המנוחה שיתפה את הנאשם בתובנות אלה, ואף שמרבית המסרונים ששלח לה בעניין זה נמחקו ממכשירי הטלפון של שניהם, מהראיות עולה כי הוא התקשה לקבל זאת.

אין בחומר הראיות בסיס לטענת הנאשם כי בתקופת נישואיהם התעללה בו המנוחה פיזית או נפשית. כאמור לעיל, המנוחה לא הסתירה את כוונתה המפורשת להיפרד מהנאשם, ובמהלך חילופי דברים ביניהם בנסיבות שונות השמיעה כלפיו טרוניות קשות ובקורת חריפה על התנהגותו. מטבע הדברים דבריה פגעו בו, אך מכאן ועד טענה להתעללות נפשית שיטתית וממושכת, רחוקה הדרך. זאת ועוד, אין יסוד לטענה כי המנוחה תקפה באלימות את הנאשם. לא רק שלא נמצא רמז לטענות קשות אלה בתיעוד הרב של דברי המנוחה ושל דברי הנאשם, שהוגש כראיה, אלא שטענות הנאשם, ובעיקר טענתו כי סיפר על כך בזמן אמת לאחרים, הופרכו על ידי עדים מהימנים. הדברים אף אינם עולים בקנה אחד עם אישיותה של המנוחה, כעולה מדבריהם של כל העדים, כפי שביטאה זאת אחותה לילי: "מעולם לא הייתה אלימות מצידה של מיכל סלה כלפי אף בן אדם, כלפי אף נפש חיה... אין שום אלימות, אפס אלימות... הטענה הזאת היא מגוחכת". וכן כדברי אימה, שכאמור הביעה זעזוע מעצם העלאת הטענה כי המנוחה נקטה אלימות כלפי הנאשם: "שקר. מיכל רזה חלשה עדינה ויפה, אלירן בחור גדול וחזק... היא לא הייתה בנאדם אלים".

83. אין שחר גם לטענה כי המנוחה תקפה את בתה מ'. אימה של המנוחה, אחיותיה וכל הסובבים אותה, התרשמו מאהבתה הרבה של המנוחה לבתה, מההשקעה חסרת הגבולות בה, מיחסה האוהב כלפיה, ומהתלבטותה במשך זמן אם לממש את רצונה להיפרד מהנאשם, רק בשל החשש מהפגיעה הצפויה בילדה כתוצאה מכך. טענתו של הנאשם בעניין זה נוצרה אף היא יש מאין ואין לה כל בסיס בחומר הראיות.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

84. גם הטענה כי בני משפחת המנוחה התעללו נפשית בנאשם חסרת בסיס. די בדבריהן של אימה של המנוחה ואחותה ליאת, שפתחו את ליבן לפני הנאשם וניסו לתמוך בו, כדי לדחות טענה זו. אף שהייתה לחלק מבני המשפחה ביקורת על הנאשם, עד לאירוע הם הקפידו לא לתת לה ביטוי, לא בפני הנאשם ואף לא בשיחות ביניהם, וככל שבאופן חריג התבטא מי מהם באופן בקורתי כלפי הנאשם, לא הגיעו הדברים לכדי התעללות שיטתית ומתמשכת, כטענתו.

ההכרעה המשפטית

85. סעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, שעל פיו מואשם הנאשם, קובע:

“הגורם בכוונה או באדישות למותו של אדם באחת מהנסיבות המפורטות להלן, דינו – מאסר עולם ועונש זה בלבד: ...
(7) המעשה נעשה באכזריות מיוחדת, או תוך התעללות שיטתית או מתמשכת בו, גופנית או נפשית”.

86. בפרק ההכרעה העובדתית שלעיל נקבע כי הנאשם גרם למותה של המנוחה בדקירתה 11 פעמים. ריבוי הדקירות, פגיעת חלק מהן באיברים חיוניים והותרת המנוחה כשהיא מתבוססת בדמה עד למותה, בלי להזעיק עזרה ובלי לפעול להפסקת קילוח הדם הרב מצווארה, מוכיחים כי הנאשם פעל כך בכוונה לגרום למותה. הנאשם אף לא טען אחרת בחקירתו במשטרה ובעדותו.

87. אשר לרכיב “אכזריות מיוחדת”, דין טענת המאשימה להתקבל.

הוראת החוק שבה מואשם הנאשם באה לעולם בתיקון 137 לחוק העונשין, שבגדרו נערכה רפורמה מקיפה בעבירות ההמתה. אחד מביטוייה של הרפורמה האמורה – קביעת מדרג חומרה חדש לעבירות ההמתה, ובתוך כך ביטול עונש מאסר העולם המנדטורי שחל בעבר על כל עבירת רצח, והחלתו על חלקן בלבד.

על פי התיקון האמור, העונש הקבוע לצידה של עבירת רצח לפי סעיף 300א(א) לחוק בגין המתת אדם בכוונה או באדישות, עומד על מאסר עולם, כעונש מרבי.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לצידה של הוראה זו, קבע המחוקק בסעיף 301א(א) לחוק 11 נסיבות מחמירות, שבהתקיימותן חלה עבירת רצח מדרגת חומרה גבוהה יותר, ולצידה עונש מאסר עולם חובה. גרימת המוות ב"אכזריות מיוחדת" היא אחת מנסיבות אלה. השאלה העומדת בפרק זה לדיון היא האם הנאשם רצח את המנוחה ב"אכזריות מיוחדת".

88. כל מעשה רצח מעורר מטבעו סלידה וזעזוע. נטילת חייו של אדם באדישות, קל וחומר, בכוונה, לעולם תיחשב מעשה אכזרי מאין כמוהו. עם זאת כדי להגשים את כוונת המחוקק, בפרשנותו של יסוד זה יש להציב דרישה איכותית מוגברת, המבחינה בין רצח "רגיל" לכזה שנעשה ב"אכזריות מיוחדת", באופן שכאמור בדברי ההסבר להצעת החוק (להלן: דברי ההסבר) יכללו בה "מצבי ההמתה החמורים ביותר במדרג עבירות ההמתה" (הצעות חוק הממשלה 972, ד' בחשוון התשע"ו, 16.11.2015).

כפי שנפסק לאחרונה "סיווגו של רצח ככזה הנעשה בנסיבות מחמירות חייב לטמון בחובו מימד מיוחד שאיננו נחלת כל מקרי הרצח" (ע"פ 8363/19 גרנות נ' מדינת ישראל (8.6.2021) (להלן: עניין גרנות)), שאם לא כן תתרוקן דרישה זו מתוכן.

מאידך גיסא, אין יסוד לטענה כי כדי לעמוד בדרישה האיכותית האמורה על המעשה לכלול התרחשויות נדירות בלבד – אירועי קיצון הנמצאים בקצה סקלת האכזריות ממש, כדוגמת האירוע נשוא עניין גרנות, שבו המית הנאשם את אשתו ב-19 מכות פטיש בראשה, שפיכת חומצה על פניה ולתוך פיה וחניקתה באמצעות מגבת, או כדוגמת אירועי רצח המוני ואירועי רצח הכוללים התעללות סדיסטית לשמה.

עיון ברשימת הנסיבות המחמירות הנוספות שבהוראת החוק האמורה, עשוי לסייע בפרשנותה של נסיבה מחמירה זו. העיון מעלה כי על מנת שמעשה רצח יימנה על הנסיבות המחמירות שבסעיף 301א(א) עליו להיות אמנם בעל דרגת חומרה גבוהה מרצח "רגיל", אך לא נדרשת לשם כך עמידה בדרגת חומרה נדירה. כך, על פי הוראת הסעיף, לשם הרשעה בעבירת רצח בנסיבות מחמירות די בכך שעבירת הרצח תתבצע למשל לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

שקילה וגיבוש החלטה להמית (ס"ק 1); שהיא תבצע במטרה לאפשר ביצוע עבירה אחרת שעונשה המרבי שבע שנות מאסר או יותר, או להקל את ביצועה, או במטרה להסתיר את ביצועה של עבירה אחרת, או לאפשר הימלטות מן הדין לאחר ביצוע העבירה האחרת (ס"ק 2); כי המעשה יבוצע תוך יצירת סכנה ממשית לחייו של אדם אחר נוסף על הקורבן (ס"ק 9); כי המעשה הוא מעשה טרור כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (ס"ק 10); או כי המעשה יבוצע במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה או ארגון טרור ולשם קידום מטרות אותו ארגון (ס"ק 11).

מהמקובץ עולה כי על פי התיקון לחוק, בקטגוריית הנסיבות המחמירות שבגינן קבע המחוקק מאסר עולם כעונש חובה, נכללות נסיבות המבטאות אמנם חומרה יתרה, אך לאו דווקא מצבי קיצון נדירים.

כעולה מדברי ההסבר, כוונת המחוקק בתיקון האמור הייתה בין היתר, לפתוח פתח לענישה מקילה ממאסר עולם במקרים שבהם עונש זה "אינו הולם את מידת האשמה שבמעשה", ולייחד את עונש מאסר עולם החובה למקרים הראויים לכך. החלת פרשנות מצמצמת על 11 הנסיבות המחמירות הנזכרות בהוראת החוק האמורה עלולה להפר את האיזון החדש שיצר המחוקק.

בנוגע לנסיבת "אכזריות מיוחדת", נשוא הדין, נאמר בדברי ההסבר כי בנסיבה זו "נכללים מצבים שבהם לרצח התלוותה פגיעה נוספת בקרבן, והיא נועדה לבטא את הסלידה החברתית המוגברת כלפי רצח שנעשה תוך התעללות גופנית או נפשית, או באכזריות רבה. השימוש בביטוי 'אכזריות מיוחדת' מגלם דרישה לאכזריות החורגת מזו הגלומה בעצם מעשה ההמתה". פגיעה נוספת על עצם ההמתה אין פירושה דרישה לאכזריות קיצונית הנמצאת בקצה סקלת מעשי הרצח. ובמילים אחרות, מדרגת חומרה זו אינה כה צרה כנטען על ידי ההגנה.

זה המקום להזכיר את סעיף 30(א) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001, שעניינו הטלת מגבלות על שחרור מוקדם של נאשם שהורשע בעבירת רצח "בנסיבות חריגות בחומרתן". בהצעת החוק לתיקון 14 לחוק האמור (ה"ח 566, כ"ג בתמוז התשע"ד, 21.7.2014) נאמר כי "מטרת החוק היא לקבוע הסדר מחמיר מהקבוע בחוק לגבי אסירי עולם שבית משפט החליט כי ביצעו רצח בנסיבות חריגות בחומרתן. ההצעה אינה מתייחסת לכל רצח שהוא (ואף לא לכל רצח שמוצע לקבעו כרצח בנסיבות מחמירות בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 199) (עבירות המתה) ...

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

אלא למעשי רצח חריגים, אכזריים או מרובי קורבנות". בעניין גרנות נקבע כי אין בהכרח להחיל פרשנות אחידה על שני דברי חקיקה אלה, זאת נוכח נוסחם השונה, בשל דברי ההסבר האמורים בהצעת חוק שחרור על תנאי, ובעיקר נוכח השוני בתכלית החקיקה. ובע"פ 4039/19 דניאל נחמני נ' מדינת ישראל (17.3.2021) נקבע כי "הרשעה ברצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 301א לחוק העונשים היא תנאי הכרחי, אך לא מספיק, להכרה כאמור".

סיכומם של דברים, דרישת "אכזריות מיוחדת" שבסעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, מבטאת את מעשי הרצח בדרגת החומרה הגבוהה מ"הרגיל", שיש בהם "אכזריות החורגת מזו הגלומה בעצם מעשה ההמתה", אך לא דווקא את מקרי הקיצון בלבד הנמצאים בקצה סקלת האכזריות.

89. ומכאן לעניינו של הנאשם.

הנאשם המית את בת זוגו; הוא עשה זאת כשהיא בביתה; בדרך של דקירתה פעמיים בצווארה – דקירות שגרמו למותה – ודקירות מרובות נוספות בפלג גופה העליון; כשביתם התינוקת שוהה בדירה במרחק מטרים ספורים ממקום ההתרחשות הנוראה; וכשכתוצאה מכך מותיר הוא את ביתו יתומה מאימה. להמתת המנוחה באמצעות דקירות נלוו חבלות בראשה ובמקומות נוספים בגופה, שלהן גרם הנאשם.

המתת בת זוג הנשואה לממית, לא נקבעה כשלעצמה כנסיכה מחמירה, אלא אם קודמת לה התעללות שיטתית או מתמשכת בקורבן (סעיף 301א(א)(6) לחוק). אין בכך כדי למעט מעוצמתה של נסיכה זו גם כשלא נלווית לה התעללות שיטתית. למרבה הצער תופעת רצח בנות זוג נפוצה בקרבנו. מציאות בלתי נסבלת זו, שמקורה בין היתר בתפיסה רכושנית כלפי בת הזוג, תוך ניצול פערי הכוח בין הממית לקורבנו, עשויה, בהצטרפה לנסיבות אחרות, למלא את דרישת ה"אכזריות מיוחדת".

כך גם המתת בת הזוג בביתה – בין ארבעת הכתלים שבהם אמורה היא לחוש בטחון – כשדווקא מבצרה הופך לה למלכודת, וגורלה נתון לחלוטין בידיו של הקם להורגה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

המתת המנוחה באמצעות שימוש באלמות הנמצאת ברף גבוה במיוחד – בדרך של שתי דקירות בצוואר שגרמו למוות ו-9 דקירות מרובות בפלג גופה העליון – עולה אף היא כדי "אכזריות מיוחדת", בוודאי כשהיא מצטרפת לנסיבות שפורטו.

על כך יש להוסיף את עצם נוכחותה של בתם התינוקת של הנאשם והמנוחה במקום ההתרחשות. כאמור, בחדר הילדה נמצאו כתמי דם רבים, על הדלת, על הרצפה, על מגירות שידת ההחלה ומתחת ל"טרמפולינת תינוק", ובהם כתם שלולית על הרצפה למרגלות שידת ההחלה, וסמוך לו כתמי דם שבהם שיערות שחורות ארוכות. אין לדעת אם הבת צפתה בהתרחשות הנוראה או האזינה לקולות העולים ממנה; את הדגש בעניין זה יש לשים על מצבה הנפשי של המנוחה בעת ההתרחשות, אשר ברגעי חייה האחרונים הייתה מודעת לכך שביתה התינוקת הנמצאת מטרים ספורים ממנה, באותו חדר או בסמוך אליו, עלולה להיחשף למראות הקשים, וגורלה נתון אף הוא באופן מוחלט בידי של האדם הממית אותה.

על כל האמור מתווספת ידיעתו הברורה של הנאשם כי בנטילת חייה של המנוחה הופך הוא את ביתו ליתומה מאימה.

כל אחת מנסיבות אלה מבטאת את האכזריות הרבה שהתלוותה למעשיו של הנאשם, הן מנקודת מבטו, והן מנקודת מבטה של המנוחה, כשמעשיו של הנאשם העצימו את סבלה ברגעיה האחרונים. נסיבות אלה, בוודאי בהצטרפותן (ראו ע"פ 1130/19 נאצר שוא נ' מדינת ישראל, (27.12.2020)) מגבשות את יסוד "אכזריות מיוחדת", הן על פי מובנו המילולי והן על פי תכלית החקיקה, ומגלמות מעבר לאכזריות הנלווית לעצם מעשה ההמתה "פגיעה נוספת בקרבן".

אף שכטענת ההגנה, מדי פעם מתרחשים בישראל מעשי רצח אכזריים ומזעזעים יותר ממעשה הרצח שלפנינו, כדוגמת מעשה הרצח נשוא עניין גרנות, אין בכך כדי למעט מאכזריותו הרבה של האירוע שלפנינו, הנמנה עם קטגוריית מעשי הרצח החמורים ביותר, ובשל כך מצדיק הרשעה בעבירה לפי סעיף 301א(7) לחוק, "המבטאת את משקלם המיוחד של שיקולי האשם וההוקעה... הבאים לידי ביטוי הן בדרך של תיוג מיוחד של מעשה הרצח כרצח בנסיבות מחמירות והן בדרך של ענישת חובה" (דברי ההסבר).

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

90. שלוש טענות הגנה מעלים באי-כוח הנאשם בסיכומיהם.

לטענתם עומד לנאשם סייג השכרות, שלפיו רואים את העבירה שעבר ככזו שנעשתה במצב נפשי של אדישות לתוצאה, ומשכך, על פי הוראת סעיף 301ב(ג) לחוק עונשו המרבי יעמוד על עשרים שנות מאסר, חלף עונש מאסר עולם חובה שלצד העבירה שבה הוא מואשם.

סייג השכרות קבוע בסעיף 34ט לחוק העונשין, וזה לשונו:

“ (א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.

(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.

(ד) בסעיף זה, “מצב של שכרות” – מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.”

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

לעניין זה רלוונטית גם הוראת סעיף 18(א) לחוק העונשין, ולפיה "פרט", לעניין עבירה – המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה העבירה".

באי-כוח הנאשם אינם טוענים כי השכרות הנטענת "נגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו" של הנאשם, ומשכך הם מבססים את טענתם על ס"ק (ב) להוראת החוק האמור.

סעיף 34 לחוק העונשין קובע:

"מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית".

סעיף 34(ב) לחוק משלים את הוראת החוק האמורה:

"התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג".

בדברי ההסבר להצעת החוק, שבגדרה הופיעו שתי הוראות החוק האמורות בסעיף מאוחד (הצ"ח 2098, א' בשבט התשנ"ב-6.1.1992), נאמר:

"המציאות האובייקטיבית היא, שעבריינים מבצעים את עבירותיהם בדרך כלל במצב שאין בו כדי לשלול את פליליות המעשה. מכאן, שביצוע מעשה במצב שיש בו כדי לשלול את פליליותו, הוא בבחינת חריג, וחריג זה טעון הוכחה. אולם, משבאה הוכחה שיש בה כדי לעורר ספק סביר בקיומם של תנאי סייג לאחריות פלילית, תיסתר החזקה של חפות מפשע רק תוך הסרת הספק האמור".

מדברי ההסבר ומפסיקת בית המשפט העליון, שתפורט להלן, עולה כי על מנת שיחול הספק בדבר התקיימותו של סייג השכרות, על הנאשם להניח תשתית ראייתית ממשית לשם כך, ולעמוד ברף הוכחה גבוה – הן בנוגע לשכרות מלאה הן בנוגע לשכרות חלקית. בין היתר נקבע כי לשם הקמת הספק האמור, לא די בהוכחה כי עובר לאירוע העברייני צרך נאשם אלכוהול רב והתנהגותו

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

הושפעה מכך במידה ניכרת (ע"פ 3243/95 צאלח נ' מדינת ישראל (19.3.1998); ע"פ 2788/96 אבליים נ' מדינת ישראל (8.7.1998) (להלן: עניין אבליים); ע"פ 9258/00 נטרלשווילי נ' מדינת ישראל (9258/00); ע"פ 2325/02 ביטון נ' מדינת ישראל (15.1.2004) (להלן: עניין ביטון); ע"פ 2454/02 טיקמן נ' מדינת ישראל (12.12.2005) (להלן: עניין טיקמן); ע"פ 10800/04 רומנצקו נ' מדינת ישראל (18.9.2006) (להלן: עניין רומנצקו); ע"פ 6679/04 סטקלר נ' מדינת ישראל (11.5.2006) (להלן: עניין סטוקלר); ע"פ 5266/05 זלנצקי נ' מדינת ישראל (22.2.2007) (להלן: עניין זלנצקי); 5417/07 בונר נ' מדינת ישראל (30.5.2013).

בע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (1.12.2011) (להלן: עניין ג'אן) נקבע (כבוד השופט יצחק עמית):

"הנטל להוכחת מצב השכרות ולקיומם של התנאים הנדרשים לשם החלת סייג השכרות מוטל על הנאשם. אם הניח הנאשם תשתית ראייתית מספיקה כדי לעורר ספק סביר בדבר התקיימותו של הסייג, יחול סעיף 34כב(ב) לחוק ולפיו 'התעורר ספק סביר שמא קיימה סייג לאחירות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג'..."

בהמשך נקבע עוד:

"תנאי מקדמי לתחולת ההגנה הקבועה בסעיף 34ט(ב) סיפא לחוק הוא, שעל המערער להראות כי בעת ביצוע העבירות אכן היה נתון ב'מצב של שכרות' כהגדרתו בס"ק (ד). ודוק: לא כל מי ששתה לשכרה נחשב כמי שנמצא ב'מצב של שכרות', ועל מנת להיכנס לד' אמותיה של הגדרה זו, נדרשים להתקיים בנאשם שלושת התנאים המצטברים הבאים: א. היותו של הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול או סם בעת ביצוע העבירה. ב. התקיימות אחד מ'שלושה סימפטומים חלופיים': חוסר יכולת של ממש להבין את המעשה, או חוסר יכולת להבין את הפסול במעשה, או חוסר יכולת להימנע מעשיית המעשה... ג. קשר סיבתי בין החומר המשכר לבין אד הסימפטומים הנ"ל..."

לאחר שנסקרה פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, נקבע:

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

"הרף הנדרש בפסיקה לשם הכרה במצב של שכרות הוא רף גבוה עד-אין-גבוה, ואנו מוצאים בפסיקה דחייה של טענה לתחולת סייג השכרות והרשעה אפילו בעבירה החמורה של רצח בכוונה תחילה, גם במצבים בהם הוכח ש'רמת שכרותו של המערער הייתה גבוהה ועמוקה' (עניין אבליס)... שהיה תחת השפעת אלכוהול ומעצוריו הנפשיים התרופפו (עניין זלנצקי), שהיה 'שתוי לחלוטין ואחוז סחרחרת (עניין רומנצקו), שהיה 'שיכור מאוד בעת ביצוע המעשה' ותואר על ידי שוטרים ועדים כמי שהיה 'במצב מסטול לגמרי, שיכור מסריח, מזיע, רואים דבר כזה רק בסרטים' (עניין סטקלר...). ברי כי מדיניות משפטית עומדת מאחורי רף גבוה זה, ועניינו של המערער אינו מתקרב לרף זה, ולמצער, המערער לא הצביע על תשתית עובדתית ממנה ניתן להסיק כי פעל במצב של שכרות על כל תנאיה המצטברים כאמור לעיל".

לעניין טענת שכרות חלקית, הקבועה בס"ק (ה) בהוראת החוק האמורה, נקבע:

"גם לטענה של שכרות חלקית, יש להניח תשתית ראייתית, והרף להוכחתה אף הוא גבוה מאוד".

יצוין כי על פי התשתית העובדתית שנקבעה בעניין ג'אן, נעצר המערער על ידי המשטרה בעת שנהג ברכבו כשהוא נתון להשפעת אלכוהול. נקבע כי שוטרים שעצרו אותו בסמוך לאירועים נשוא כתב האישום, שבגינם הואשם בשורה של עבירות כוונה, סברו כי היה שרוי בגילופין – נדף ממנו ריח כבד של אלכוהול; ברכבו היה נוסע נוסף שהיה "מעולף מלא בקיא"; ובבדיקת נשיפה נמצאו בדמו ערכי ריכוז אלכוהול גבוהים.

ברוח זו נקבע בעניין טיקמן כי "כדי לחסות בצילה של הגנת השכרות על הטוען לתחולתה להראות כי לחומר המשכר הייתה השפעה של ממש על תודעתו והבנתו או על יכולתו לשלוט במעשיו".

בעניין זלנצקי נקבע: "גם אם אמנם הייתה בדמו של המערער רמה גבוהה של אלכוהול בעת ביצוע מעשה העבירה, אין הדבר מוביל מיניה ובניה למסקנה כי ביצע את העבירה במצב של שכרות או של שכרות חלקית".

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

בעניין ביטון נקבע כי "המערער המבקש ליהנות מקיומו של סייג השכרות נושא בנטל סתירתה של החזקה במידה הנוהגת לעניין הוכחת היפוכה של כל חזקה שבחוק העומדת לחובתו על-ידי תחולת ספק סביר לקיומו".

ובעניין סטקלר נקבע: "לא בנקל יקבע בית המשפט שהנאשם היה במצב של שכרות חלקית, בגינה לא צפה את תוצאות מעשיו, ובעקבות כך לא גיבש את הכוונה הנדרשת בהגדרת העבירה".

כך גם נקבע בפסיקה מאוחרת יותר, כי "על הטוען לקיומה של 'הגנת השכרות החלקית' להוכיח את התקיימותם של שלושת התנאים האמורים לעיל, וכי לצורך הוכחת הטענה "אין די בטענה כי היה בדמו של הנאשם ריכוז מסוים של אלכוהול... אלא עליו להוכיח את היעדר יכולת התפקוד שלו כתוצאה משתיית אלכוהול, באופן השולל את מודעותו בשעת המעשה לפרט מפרטי העבירה" (ע"פ 8965/18 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (3.11.2019)).

בע"פ 7020/17 מכניצקי נ' מדינת ישראל (26.11.2018) נקבע: "המערער נדרש אפוא להביא ראיות שבכוחן לסתור את החזקה האמורה על ידי יצירת ספק סביר... לא כל ראיה תעורר ספק סביר לגבי התקיימות התנאים המצטברים אשר מקימים את הסייג של שכרות...". ולעניין נסיבות העבירה באותו עניין, שלהן דמיון מסוים לנסיבות האירוע שלפנינו, נקבע: "האופן שבו דקר המערער את המנוחה – לא פעם אחת, אלא כאמור, שתי פעמים – במקום רגיש, בצוואר, מעיד כמאה עדים על כוונתו להביא למותה. על מעשים כגון זה חלה חזקה כי אדם מתכוון להביא לתוצאות הטבעיות של מעשהו... חזקה זו חלה גם על מעשהו של אדם שיכור זולת אם נסיבותיו מצביעות על היעדר כוונה ברמה של ספק סביר, לפחות... משכך, ולאחר שראינו כי ראיותיו של המערער מראות, אם בכלל, כי הלה שתה משקאות חריפים, הא ותו לא, לא נותר לנו אלא לקבוע כי הלה נכשל בהבאת ראיות בנוגע לכך שלא הבין את פשר מעשהו או שלא התכוון לתוצאותיו בשל היותו שיכור".

כך גם נקבע בע"פ 2589/15 וינקורסקי נ' מדינת ישראל (29.10.2018): "העובדה שאדם שתה לשוכרה וביצע עבירה תחת השפעת אלכוהול אין בה די כדי להביא, בהכרח, לתחולת הסייג". ובנוגע ליישום ההלכה על העניין שלפנינו, שגם לנסיבות דמיון מסוים לנסיבות העניין שלפנינו, קבע בית המשפט העליון: "ראשית, לא הובאו בפני בית המשפט קמא ראיות שבכוחן לעורר ספק שמא המערער היה נתון תחת השפעת אלכוהול במהלך הרצח. אמנם, ומעבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

להצהרות המערער עצמו בדבר שתייתו, נמצאו במקרה דירתו בקבוק וודקה כמעט ריק ובקבוק יין ריק בשקית האשפה, ואולם, לא ניתן לדעת, כפי שקבע בית משפט קמא, מי שתה את תכולת הבקבוקים ובעיקר, האפשרות כי צריכת המשקאות נעשתה טרם האירוע... שנית, גם אם המערער שתה כמות אלכוהול לא מבוטלת, במקביל לאכילת מזון כדבריו, אין בכך כדי למלא אחר תנאי השכרות... אין כל ראיה כי מודעותו של המערער לפרטי העבירה, ובפרט לתוצאה האפשרית של מעשיו, נפגמה עקב צריכת אלכוהול".

91. כאמור בפרק הדיון העובדתי שלעיל, בעניינו של הנאשם לא הניחה ההגנה תשתית עובדתית מספקת כדי להרים את הנטל האמור ולסתור את החזקה ולפיה לא חל בעניינו סייג לאחריות פלילית. זאת, בשים לב למשקלה הנמוך של גרסת הנאשם, הנובע מכבישתה, מהשמעת גרסה שונה לשכנתו, מהתנהלותו המניפולטיבית בחקירה, וכן נוכח דחיית טענתו כי צרך אלכוהול כדי להקל את כאביו ולהיטיב את מצבו משום שנדקר על ידי המנוחה. משנקבע, כאמור לעיל, כי הימצאותם של שלושה בקבוקי ויסקי ריקים בדירת המשפחה, אינה מדברת בעד עצמה, ואין די בה כשלעצמה כדי לבסס את סייג השכרות, דינה של הטענה להידחות.

אין בתשתית העובדתית האמורה כדי ללמד כי הנאשם צרך אלכוהול ביום האירוע. זאת ועוד, אין בתשתית דלה זו כדי ללמד כי הנאשם צרך אלכוהול לפני שדקר את המנוחה, ומשכך אין ראיה לכך כי הנאשם המית את המנוחה כשהוא בהשפעת אלכוהול.

נוסף על כך לא הוגשה מטעם ההגנה ראיה, כי בשל צריכת אלכוהול היה הנאשם "חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה" (סעיף 34ט(ד) לחוק), ואף לא הובאה ראיה לכך ש"עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה לפרט מפרטי העבירה" (סעיף 34ט(ה) לחוק).

כאמור בפסיקת בית המשפט העליון, רף ההוכחה הנדרש לשם הרמת נטל ראשוני זה גבוה. בעניינו של הנאשם לא הונחה תשתית מספקת כדי לבסס ולו ברמת הספק הסביר, את התרחיש הקיצון הנטען על ידי ההגנה בסיכומיה, ולפיו לאחר שהנאשם נדקר ואיבד דם רב חלה הפוגה באירוע שבמהלכה צרך הנאשם כמות רבה של אלכוהול, ומשהיה נתון להשפעתו, דקר את אשתו 11 פעם, לרבות באיברים חיוניים, כשהוא אינו מבין את הפסול שבמעשה ואין לו כל מודעות לפרט

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

מפרטי העבירה, לרבות ההחלטה להמית. אף לא הונחה תשתית לטענה חלופית, ולפיה היה הנאשם חסר יכולת של ממש להימנע מדקירת המנוחה – טענה שלא נטענה על ידו. אין לקבל את טענת באי-כוח הנאשם כי עובדות כאמור, הנמצאות בידיעתו הבלעדית של הנאשם, אף שלא נטענו על ידו, עולות מנסיבות העניין. משכך, אין המאשימה נושאת בנטל הסרת הספק, שכן ספק כאמור לא נוצר.

92. בסיכומיה מוסיפה ההגנה וטוענת כי הנאשם זכאי ליהנות מההקלה הקבועה בחוק בשל המתת המנוחה **בנסיבות של אחריות מופחתת**, כאמור בסעיף 301ב(ב) לחוק העונשין, שהעונש המרבי בגינה עומד על 20 שנות מאסר.

לשם כך, מבקשת ההגנה לקבוע, בהתאם להוראת החוק האמורה, כי הנאשם המית את המנוחה "בתכופ לאחר התגרות כלפי הנאשם ובתגובה לאותה התגרות", בנסיבות שבהן הנאשם "התקשה במידה ניכרת לשלוט בעצמו", וכשבקושי האמור היה "כדי למתן את אשמתו של הנאשם, בשים לב למכלול נסיבות העניין".

דין הטענה להידחות. כאמור לעיל, נסיבות אלה הנטענות על ידי ההגנה לא הוכחו, ואף לא עלה ספק בדבר התקיימותן. אין יסוד לטענה כי הנאשם דקר את המנוחה למוות בתגובה לדקירות שדקרה אותו או בתגובה לפגיעה מילולית שלה בו. כאמור לעיל, אין בגרסתו של הנאשם כדי להרים נטל כלשהו, ומשלא הוגשה ראיה בעלת משקל כדי לבסס טענה זו, דינה להידחות.

טענה זו אף סובלת כאמור מחוסר היגיון פנימי, שכן על פי גרסת הנאשם הוא לא הגיב לדקירות בכל דרך, ותחת זאת אפשר למנוחה לטפל בפצעיו, קיבל מידיה משקה אלכוהולי וכו'. למעלה מהנדרש יוזכר כי במילים האחרונות שכתבה המנוחה ביומנה, אין ולו רמז לכוונות תוקפניות מצידה כלפי הנאשם, ובמידה רבה אף ההפך הוא הנכון.

על כך יש להוסיף כי הנאשם לא העלה גרסה כאמור בהודעותיו ובעדותו, וממילא לא טען לקשר סיבתי בין התגרות פיזית או מילולית של המנוחה בו, להמתתה על ידו – דבר הנדרש לצורך עמידה בתנאי הוראת החוק האמורה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

93. ולבסוף, ההגנה טוענת כי בשל מצוקה נפשית קשה שבה היה נתון, יש להחיל על הנאשם את הוראת סעיף 301ב(א) לחוק העונשין, ולפיה יעמוד עונשו המרבי על 15 שנות מאסר, זאת מאחר שהמית את המנוחה "עקב התעללות חמורה ומתמשכת בו או בבו משפחתו, בידי מי שהנאשם גרם למותו".

נסיבות אלה של אחריות מופחתת בשל מצוקה נפשית קשה באו לעולם בתיקון 44 לחוק העונשין, שהוראותיו לעניין זה אומצו במסגרת תיקון 137 לחוק. בגדרו של התיקון האמור ניתן ביטוי לנסיבות נדירות, שבהן מצא המחוקק לנכון להכיר בסבלו הרב של נאשם, שהיה נתון תקופה ארוכה לאלימות נוראה ולהתעמרות יוצאת דופן של בן זוגו או אדם קרוב אחר, אשר הפך את חייו לסיוט מתמשך שממנו לא היה לו כל מוצא.

בדברי ההסבר להצעת החוק, נאמר כי מקורו של התיקון ב"בביקורת שנמתחה על נוקשותו של עונש מאסר עולם כעונש חובה בגין רצח, במקרים מיוחדים הגובלים באי שפיות הדעת או בסייגי האילוק, או כאשר הנאשמים המיתו אדם לאחר שנקלעו, שלא באשמתם, למצוקה קשה ביותר, ובמעשיהם התקיימו נסיבות מיוחדות שבשלהן המעשים אינם עומדים מבחינה מוסרית בדרגה אחת עם מעשי רצח. בין השאר הוזכרו באותו הקשר דוגמאות למקרים כאמור שנדונו בפסיקה, כגון עניין לדאני; עניין קיסר; ע"פ 6353/94 כרמלה בוחבוט נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 647 (1995); ותפ"ח (מחזית"א) 416/93 מדינת ישראל נ' שוקי בסו, פ"מ התשנ"ד(3) 281 (1994)".

טענה זו דינה להידחות.

בפרק הדיון העובדתי שלעיל נדחו טענותיו חסרות השחר של הנאשם כי המנוחה התעללה בו פיזית לאורך זמן בדרך של נקיטת אלימות כלפיו; הטלת מגבלות על מהלכיו; ונקיטת אלימות כלפי בתה. כך גם בנוגע לטענה כי בני משפחת המנוחה העליבו את הנאשם באופן שיטתי. טענות אלה נדחו עובדתית, ואין לחזור על כך.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

כאמור בחודשים שלפני האירוע היו הנאשם והמנוחה במשבר עמוק, והמנוחה העלתה בגלוי את רצונה להיפרד מהנאשם. כמפורט לעיל, החליפו בני הזוג דברים קשים ביניהם, ובתוך כך, ובתגובה להתנהגותו, הטיחה המנוחה בנאשם דברי ביקורת חריפים. יש להניח כי דבריה של המנוחה, שלעיתים היו בוטים, פגעו בנאשם, אך מכאן ועד קבלת טענה ל"התעללות נפשית שיטתית ומתמשכת", רחוקה הדרך כמרחק מזרח ממערב. העלאת טענה זו דווקא מטעמו של מי שהמית את אשתו באכזריות כה רבה, צורמת.

למעלה מהנדרש יצוין עוד, כי טענה בדבר קשר סיבתי המתקיים בין התנהגות המנוחה כלפי הנאשם בחודשים שקדמו לאירוע להמתתה על ידו ב-11 דקירות, לא הועלתה מעולם על ידי הנאשם, וגם בשל כך דין הטענה להידחות.

94. להשלמת פרק זה יצוין כי ההגנה לא עתרה להחלת הוראת סעיף 301א(ב) לחוק העונשין, שלפיה, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי בית המשפט לקבוע כי "מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן המעשה אינו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד". נסיבות מיוחדות כאמור אינן מתקיימות בענייננו (ע"פ 7722/19 זרסנאי נ' מדינת ישראל (19.4.2021)), ומשכך אין הצדקה בענייננו של הנאשם להחיל הוראת חוק זו.

95. משנדחו טענות ההגנה האמורות, יש להרשיע את הנאשם בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 301א(א)(7) לחוק העונשין, בכך שגרם למותה של המנוחה באכזריות מיוחדת.

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

סוף דבר

96. כבת 32 הייתה מיכל סלע ז"ל בעת שהנאשם גדע את חייה. אישה צעירה זו, אם לילדה בת חודשים אחדים שאותה אהבה מאוד, הייתה מוקפת במשפחה רחבה ובידידים רבים, שאהבו והעריכו אותה. בטרם עת באו חייה של מיכל ז"ל אל קיצם, כשברקע המעשה קנאתו חסרת הגבולות של בן זוגה וחוסר יכולתו להשלים עם החלטתה להיפרד ממנו.

למרבה הצער אירוע מסוג זה אינו נדיר. נראה כי קצרה ידן של הרשויות מלהתמודד עם עבירות אלימות במשפחה, ובתוך כך עם התופעה הנוראה של רצח נשים בידי בני זוגן. דבר לא יחזיר את מי שאיננה עמנו עוד. לבנו עם הבת, עם הוריה של מיכל ז"ל, בני המשפחה, חבריה וידידיה הרבים. תקוותנו כי התהודה שניתנת למעשים נוראיים אלה תתרום ולו במעט למאבק בתופעת האלימות בכלל ובאלימות במשפחה בפרט.

אלי אברבנאל, שופט

השופט ארנון דראל:

אני מסכים.

ארנון דראל, שופט

השופטת חיה זנדברג:

אני מסכימה.

חיה זנדברג, שופטת

בית המשפט המחוזי בירושלים

6.10.2021

לפני כב' השופטים ארנון דראל, אלי אברבנאל, חיה זנדברג
תפ"ח 26738-11-19 מדינת ישראל נ' מלול סלה

הוחלט פה אחד להרשיע את הנאשם בעבירה של רצח בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 301 א' (א) (7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כאמור בפסק דינו של כב' השופט אברבנאל.

ניתנה היום, ל' בתשרי, התשפ"ב, 6.10.2010, במעמד הצדדים.

חיה זנדברג, שופטת

אלי אברבנאל, שופט

ארנון דראל, שופט

עותק זה מותר בפרסום